

کارگر کمونیست ۱۰۴

دو هفته یکبار، پنجشنبه، منتشر میشود

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران - درباره مسائل جنبش کارگری

kargar_komonist@yahoo.com

www.wpiran.org/kk-index.htm

اول مه ۸۸ گامی مهم در پیشروی جنبش انقلابی مردم در ایران

اول مه امسال در ایران از نظر ابعاد آن، تعداد شهرهائی که اول مه برگزار شد، جمعیتی که در مراسم ها و میتینگهای اول مه شرکت کرد، از نظر مضمون رادیکال و طرح مطالبات انسانی طبقه کارگر برای کل جامعه، و از نظر روحیه حاکم بر اجتماعات و عزم و اراده و اتحاد رهبران و سازماندهندگان آن يك نقطه عطف در جنبش کارگری، يك پیشروی بزرگ در مبارزه مردم ایران و بروز شورانگیز حضور قدرتمند طبقه کارگر در پیشاپیش صف اعتراضات و مبارزات

توده مردم بود. هزاران نفر زن و مرد و پیر و جوان در تهران، سنندج، قصر شیرین، کرمانشاه، بندرعباس، اراک، کامیاران و سقز در مراسم های اول مه شرکت کردند، راهپیمائی کردند، میتینگ سازمان دادند، پلاکارد حمل کردند، شعار دادند و قطعنامه خواندند و در مراکز شهرها و پارکهای شهرهای دیگر از جمله رشت و تبریز و اصفهان و اهواز حضور یافتند، اگرچه بدلیل فشار پلیسی امکان برگزاری مراسم صفحه ۵

"دستگیر شدگان اول مه باید فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد شوند"

اول مه در بارک لاله تهران چه گذشت؟

بسیار جالب بود و جای تامل داشت. قطعنامه ای بسیار شفاف و بدون هیچ ملاحظه کاری یا تخفیفی خواستههای جامعه ایران را در عرصه های مختلف بیان میکرد و من که خودد کیفرخو. است بلند بالایی علیه این وضعیت داشتم

فریده نوری از تهران من از روزها قبل با فراخوان تجمع برای روز جهانی کارگر با قطعنامه مشترک بین تشکلهای کارگری حال عجیبی داشتم. خود خبر و فراخوان اول مه امسال برآیم

شهبلا دانشفر

چندین تجمع بزرگ و کوچک اول صورت گرفت که يك نمونه برجسته اش جمعیت نزدیک به دو هزار نفر در صفحه ۴

اول مه ۸۸ یک روز تاریخی فراموش نشدنی

اول مه بودیم. نفس همین که در اول مه امسال شمار بسیاری از فعالین و رهبران کارگری جلو آمدند و سازماندهندگان این روز مهم بودند، یکی از ویژگیهای مه این روز بود. حکومت اسلامی تمام ظرفیت سرکوب و توحش خود را به حرکت در آورد تا مانع برپایی اول مه شود اما

اول مه امسال در ایران يك رویداد سیاسی مهم بود. يك دستاورد بزرگ برای جنبش کارگری و جنبش اعتراضی در کل جامعه بود. بعد از اول مه پانصد هزار نفری سال ۵۸، اولین بار بود که در چنین ابعاد گسترده ای ما شاهد برپایی

گزارش فشرده ای از مراسم های اول مه ۸۸ در ایران

شرکت گسترده و فعال تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در میتینگ ها و تظاهرات روز جهانی کارگر صفحه ۸

برای آزادی دستگیر شدگان اول ماه مه بیدان بیایم!

تشکیلات خارج کشور - خلیل کیوان - صفحه ۲
نامه به سازمانهای کارگری، فعالین و نهادهای مدافع حقوق انسان رونوشت به احزاب و مطبوعات - صفحه ۲

روزی به اهمیت و بزرگی خود جهان

میچرخاند. برخی بر ما خندیدند که: اینها را باش دلشان خوش است! يك گوشه جمع شده اند و برای خود قصه می بافند!؟ آی که دوست داشتیم به خیابان بریزیم و شهر را قرق کنیم اما توانان کم بود. با این وجود آن مراسم مخفی و نیمه علنی (چون هر چه بود این سالهای آخر ماموران صفحه ۷

مردم، مراسم بگیریم. ناگزیر بودیم دور از چشم باشیم و البته دور از چشم ماموران گمنام امام زمان! در این مسیر دوست داشتیم فریاد برآوریم که امروز اول مه است روز جهانی کارگر، اما صدایمان در گلو می ماند و به بغض فرو خورده ای تبدیل میشد. در مراسم از اتحاد میگفتیم از قدرتمان که جهان را

یاشار سهندی اول ماه مه امسال نیز آمد و گذشت. اما نه! نگذشت! ماند، در تاریخ جنبش کارگری ماند و به "نقطه عطفی" تبدیل شد. خاطرمาน هست سالهای گذشته در روز اول مه از خیابانها میگذشتیم و تا خود را به مراسمی برسائیم که در باغی یا در دشتی یا در مکانی دور از چشم

قطعنامه کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

یاشار سهندی - صفحه ۶

یاد داشت های یک کارگر

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

به سازمانهای کارگری، فعالین و نهادهای مدافع حقوق انسان
رونوشت به احزاب و مطبوعات

در باره دستگیری شرکت کنندگان در تجمعات اول ماه ایران

اعتراضی جنبش کارگری را تضعیف
کنند.

دوستان عزیز!

کارگران و مردم ایران در مبارزه
برای احقاق حقوق خود به حمایت بین
المللی نیاز دارند. روی این حمایت
حساب میکنند. از شما انتظار دارند
که جمهوری اسلامی ایران را بخاطر
اعدام کودکان و نوجوانان و توقف
مجازات اعدام که به منظور ارباب
جامعه صورت میگیرد، محکوم
کنید! سرکوب وحشیانه کارگران در اول
ماه را محکوم کنید! از شما انتظار
دارند که توان خود را برای آزادی بقیه
و شرط دستگیری شدگان اول ماه مه و
همه رهبران کارگری که در زندان بسر
میبرند، بکار گیرید! نمایندگان
جمهوری اسلامی ایران و تشکل های
دست ساز آن بخاطر جنایات پیشماری
که علیه کارگران و مردم مرتکب شده
اند از سازمان جهانی کار باید اخراج
شوند!

زنده باد همبستگی بین المللی
کارگری!

با احترام،

خلیل کیوان

دبیر تشکیلات خارج کشور حزب
کمونیست کارگری ایران
پنجشنبه 7 مه 2009، 17
اردیبهشت 1388

در زیر این نامه اسامی دستگیر
شدگان اول ماه گزارش شده است.

شروع مراسم که جمعیتی بالغ بر
2000 نفر گرد آمده بودند، و برای
ممانعت از رشد فزاینده جمعیت،
نیروهای سرکوب و لباس شخصی های
رژیم محل را به محاصره در آورده و با
گاز اشک آور و باتوم بجان مردم
افتادند. آنها را مورد اهانت و ضرب و
جرح قرار داده و بسیاری را زخمی
کردند. بیش از 170 نفر که نیمی از
آنها زن بودند را دستگیر و روانه زندان
کردند.

در سنجیدگی نیز به منظور ممانعت
از برگزاری مراسم اول ماه، 5 نفر از
رهبران کارگران را فراخواندند و تا
عصر آنها را در بازداشت نگه داشتند.
همچنین طی مراسم 6 نفر دیگر از
رهبران کارگران را بازداشت و تا روز
بعد در بازداشت نگه داشتند. با
اینحال کارگران توانستند مراسم شان
را برگزار کنند.

خانواده های دستگیرشدگان هر
روز با تجمع در مقابل دادگاه در تهران
خواهان آزادی بستگان خود هستند.
در نتیجه تلاش خانواده ها تا کنون
عده ای از بازداشت شدگان آزاد شده
اند، اما حدود 130 نفر از آنها که از
چهره های سرشناس و رهبران کارگری
در میان آنها هستند، هنوز در
بازداشت بسر میبرند.

جمهوری اسلامی برای آزادی
دستگیرشدگان وثیقه های سنگینی را
مقرر میکند. هدف رژیم اسلامی بزانو
در آوردن رهبران و فعالین کارگری
است. میخواهند توان سازمانگری و

دوستان گرامی،

اول ماه مه امسال در ایران نمونه
بود. یک پیروزی برای کارگران و مردم
ایران بود. روز نمایش قدرت کارگران و
مردم علیه سرکوب و بی حقوقی بود.
دهها تشکل کارگری در اقدامی
سراسری و متحد که طی سی سال
گذشته بی سابقه بود و علیرغم یک
حکومت نظامی اعلام نشده، در تهران
و چند شهر دیگر اول ماه مه را گرامی
داشتند و با صدور قطعنامه سراسری
بر اساسی ترین و میرم ترین مطالبات
خود و اکثریت عظیم مردم تاکید
گذاشتند. این دستاوردی بزرگ و
ارزشمند برای کارگران و همه مردم
ایران بود.

جمهوری اسلامی ایران صبح اول
ماه مه، دل آرا داری - که موقع
دستگیری ۱۷ سال داشت - را بدار
کشید تا کارگران و جامعه را مرعوب
کند. این عمل آدمکشان حاکم بر
ایران، فورا با واکنش های بین المللی
روبرو شد، مورد تنفر شدید قرار گرفت
و در مطبوعات جهان انعکاس
وسعی یافت. بدنبال این جنایت، به
تجمع اول ماه مه در تهران و وحشیانه
حمله شد. در شهرهای دیگر نیز برای
ممانعت از برگزاری مراسم های اول ماه
نیروهای انتظامی و امنیتی را بسیج
کردند و به خیابانها کشاندند، اما
علیرغم همه این تمهیدات، اول ماه مه پر
شکوهرت از همیشه برگزار گردید.
در تهران در همان دقایق اولیه

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

کارگر کمونیست

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران
در باره مسائل جنبش کارگری

سردبیر: کاظم نیکخواه

Email: kazem.nikkhah@googlemail.com

هیئت تحریریه

ناصر اصغری

nasser_asgary@yahoo.com

شهلا دانشفر

shahla_daneshfar@yahoo.com

یاشار سهندی

y_sahandi@yahoo.com

حسن صالحی

hasan_salehi2001@yahoo.com

اطلاعی شماره یک: **برای آزادی دستگیرشدگان اول ماه مه بمیدان بیائیم!**

سیاسی را فرا میخواند که برای
گسترش فشار به جمهوری اسلامی و
برای آزادی دستگیر شدگان اول ماه مه
بمیدان بیایند.

همه بازداشت شدگان اول ماه مه باید
فورا و بدون قید و شرط آزاد شوند!

تشکیلات خارج کشور حزب
کمونیست کارگری ایران
7 مه 2009، 17 اردیبهشت 88

تشکیلات خارج کشور حزب
کمونیست کارگری ایران همه توان خود
را در جهت کسب حمایت بین المللی از
کارگران زندانی و برای آزادی بازداشت
شدگان اول ماه مه بکار میگیرد. از اینرو
کمپینی را آغاز و یک سلسله اقدامات
را در این جهت در دستور خواهد
گذاشت. حزب کمونیست کارگری ایران
همه مردم آزاده و همه سازمانهای

اجتماعات اول ماه مه با یورش
نیروهای امنیتی و انتظامی رژیم
مواجه شد. در تهران با حمله به مراسم
اول ماه در پارک لاله تهران بیش از
170 نفر دستگیر شدند که بسیاری
از آنها هنوز در بازداشت بسر میبرند.
باید برای آزادی دستگیر شدگان بمیدان
بیائیم. فعالیت های متنوع، گسترده و
بین المللی را در دستور بگذاریم.

دقت
مرکزی
حزب
Tel: 0046 739 318 404
Fax: 0046 864 897 16
markazi.wpi@gmail.com

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج
مقالات در کارگر کمونیست لزوما به معنی تأیید
مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

اول مه در بارک لاله ...؟

از صفحه ۱

در این سالها در گلو داشتیم به فریادی بدل کنم که همه دنیا را بلرزاند که چه گذشت بر ما، فکر کردم که این همانجایی است که من باید حضور داشته باشم. حالا این امکان فراهم بود به صورتی کاملا اجتماعی. سالهای قبل در این روز با کشیدن اهی سرد چشم به آینده می سپردم که سرانجام افقی پیدا خواهد شد. و حالا این افق در دسترس من بود. و آن قطعه نامه ای بود که التیام هزاران هزار درد جانگناه جامعه ایران در این ۳۰ سال را فریاد میزد.

آن روز فرار رسید من به همراه چند نفر از اعضای خانواده با سه سنین و بیش ذهنیهای متفاوت براه افتادیم: از میدان و. ل. عصر متوجه جبهه ترافیکی شدم که این شلوغی نه مربوط به خرید ایام عید بود و نه ایام شروع مدارس. عصر جمعه در ایام امتحانات بچه ها، معمولا خانواده ها کمتر بیرون می آیند. اما امروز حول بارک لاله تهران شلوغ بود.

از آنجاییکه سالهای سخت زندگی به من آموخته بود واقعیتها را آنطور که هست ببینم و بشنوم همه هوش و حواسم را به اطراف جمع کرده بودم که همه اوضاع دستم باشد و چیزی را از دستم در نرود. از اظهار نظرها تا بیان احساسات دیگران و خودم بسیار کم حرف میزدیم. ما از در اصلی وارد شدیم. فضای بارک عجیب بود مرا برده بود به سالهای ۵۸ و ۵۹. گویی قیافه ها آشنا بود. پس چهره همه حرفی بود. به یکدیگر دقیق نگاه میکردند مستقیم به چشم همدیگر. در چشمهایشان نوری بود. احساس میکردم که حال مشترکی بین همه وجود دارد. همه هشیار بودند. آرام حرف میزدند تا مبادا صدایی را نشنوند. با گفتن کلامی همه به حرف تو گوش میکردند. هیچکس به کنار دستی خودش بی تفاوت نبود. همه همدیگر را

دیدند. چیزی که هیچوقت در جایی مثل بارک آن را نمیدیدی. چهره ها بشاش بود. همه خوشحال بودند. حتی زیاد نگران نبودند. با وجود اینکه سرتاسر بارک مثل روز مانور ارتش ماشینهای بزرگ و کوچک انتظامی به چشم میخورد سمت و سو حرکت همه به یک طرف بود. بعضی روانتر و بعضی اهسته تر یکی با تنقلات یکی با زیرانداز یکی با خانواده یکی با دوستان و آنهایی که تنها بودند سعی میکردند در نزدیکی دیگران باشند از تمام گروه های سنی و همه جور تیپ و مدل تنها چیزی که بین همه مشترک بود نگاهها بود.

ما به دور میدان آب نما در محل تجمع رسیده بودیم. ساعت دقیقا ۵ بود. دورتا دور میدان نیمکتی خالی نبود افراد دوتایی و سه تایی نشسته بودند و جمعیتی دور میدان قدم میزدند. و در یکطرف عده بیشتری دور هم جمع بودند و توجه همه به همان مرکز بود. در حالی که بیشترین ماشینهای انتظامی در طرف مقابل میدان بودند درست مثل لشکر کشی دو طرف جنگ. همه به هم نگاههای عمیقی میکردند انگار میخواستند فکر هم را بخوانند احساس میکردم لباس شخصی ها را میشد شناخت. برقی در نگاهشان نبود. لبخندی نداشتند. عبوس و عصبی. فکر میکنم از اینکه برنامه شروع نمیشد تا بتوانند وحشیگریشان را زودتر به نمایش بگذارند عصبی بودند. البته گذشت زمان کار را برایشان مشکل تر میکرد. زیرا به هر حال جمعیت در حال افزایش بود و این آنها را به شدت میترساند. چرا که این جانوران وحشی بیشتر عادت داشتند طعمه هایشان را در حالی که چشمهایشان بسته و در چنگالشان اسیر است ببلعند. و حال که میدیدند انسانها ازاد در مقابلشان رزه قدرت میروند

حالت استیصال داشتند. و من که اوج شقاوت اینها را بارها دیده بودم از دیدن چهره بشاش ویر انرژی انسانها در مقابل این وحشیها که هیچکس به خوی آنها شکی نداشت و چقدر راحت قدم میزدند انگار نه انگار که این همه نیرو اینجا حضور دارد به انچنان وجدی رسیده بودم غیر قابل وصف.

خانواده هایی دور میدان بساط بیک نیک به راه انداخته بودند. بعضی جوانها با هم بازی میکردند. اما بی سرو صدا انگار قرار بود سکوت ملائیم انجا را صدایی دیگر بشکند و این دژخیمان از اینکه با این همه یال و کویال باعث ترس و وحشت نمیشوند احساس بیهودگی میکردند. و شاید دلشان میخواست فریاد بزنند بترسید بهراسید ولی آرامش چهره همه آرامشان را برهم میزد. فضا من را به یاد داستانهایی در مورد کشورهای تحت اشغال نازیها میانداخت. در یک طرف نیروهای فاشیسم و در یک طرف مردمی که گویی نمیخواستند آنها را ببینند دیگر طاقت نیاوردند با دیدن تحرکی در مرکز ازحاح ماشینها شروع به حرکت کردند.

ناگهان فریادی به گوش رسید "کارگر اتحاد اتحاد" این همان نهیبی بود که همه انتظار آن را میکشیدند. هرکس به هر کاری مشغول بود ایستاد. درست مثل بازی مجسمه مانی کودکان و به یکباره صدای درگیری و به دنبال آن صدای مهیب پای مردمی که به طرف محل درگیری میدویدند. هجوم مردم به طرف درگیری باز هم دژخیمان را در مانده کرده بود. آنها صدای باهای زیادی شنیده بودند. صدای جمعیتی که به سمت قتلگاه میبردند و صدای باهای خودشان وقتی بعد از کشتار به اینطرف و آنطرف میدویدند تا مبادا کسی از قلم بیافتد و صدای رقص و پایکوبیشان بعد از اعدامهای سال ۶۷ و ۶۰ را. اما حالا این صدای

پاها برایشان نا آشنا بود. از جنس دیگری بود. برای همین کاملا مشهود بود که وحشت زده شان کرده بود. آنها درگیری را شروع کرده بودند که همه برانگیزه شوند. نیروهای لباس شخصی که با لباسهای متفاوت که گویی رده های متفاوتی داشتند تعدادی که مثل لومبین های بادو که وظیفه شان طعمه گیری بود وعده ای که جلیقه هایی به تن داشتند که فکر منکم برای حمل اسلحه و محمات مناسب بود و بیسیم همراه داشتند. نیروهای رسمی نظامی هم با باتومهای برقی و سلاحهای مختلف. به هر حال جنگ شروع شده بود. ولی کاملا نابرابر. انسانهایی که فقط خودشان را داشتند از یک طرف، و مزدورانی زبون که وحشیانه چنگ میانداختند و افراد را وحشیانه مورد یورش قرار میدادند. بلوز جوانی را از تنش درآورده بودند و لخت بر زمین افتاده بود و وحشیانه میزدند. و لوله ای بر با بود. صدای فریاد زنان در این میان مشخص بود. تحرک عجیبی بین لباس شخصیها در زدو خورد وجود داشت ولی در حواشی این اتفاقات به چشم میخورد.

دو خانم چادری که نسبتا میانسال بودند و چهره دوست داشتنی داشتند، با عصبانیت از محل درگیری از جلو ما عبور میکردند وزیر لب فحش میدادند. سوال کردم چه شده یکی شان گفت نسیدام مثل وحشیها ریختند سر جوان مردم و زدن اصلا چیزی نشده بود. برسیدم چرا لباسش را در آوردند گفت نمیدانم و عبور کردند. در این میان دو دختر جوان که یکی دیگری را کشان کشان میکشید و او را به گوشه زمین چمن میبرد و دهانش را گرفته بود که صدایش را بخواباند و او تلاش داشت از دست دوستش خلاص شود و به محل درگیری باز گردد. معلوم بود دلش میخواست برود و تکه تکه شان کند. و سر مرا که بر گرداندم ندیدمشان. شاید در میان

دستگیرشدگان باشند. خانم دیگری گفت میخواهند جورعب و وحشت راه بیاندازند. اینها جنبش کارگری هستند آمده اند مراسم بگیرند. و از همسرش میخواست حرفش را تکمیل کند و او ادامه داد در سراسر کشور برنامه هست یک هفته است که ماهواره میگوید و خانم ادامه داد امشب همه اینها را ماهواره میگوید. و چه دلگرمی ای از این بابت احساس میکردم. از صحبتهایش معلوم میشد چقدر در ایجاد رعب و وحشت موفق شده اند! در این بین بسر جوانی که سراسیمه از ما عبور میکرد همینطور که از ما عبور میکرد تند تند میگفت اینها مبارز هستند و امروز روز جهانی کارگر است و همینطور تکرار میکرد و رفت. بعد از او مردی با موهای گندمی تکرار میکرد امروز روز جهانی کارگر است و او هم تکرار کرد و رفت. وای این فضا مرا تغذیه میکرد و زخمهای مرا التیام میداد. دلم میخواست همه شان را درآغوش بگیرم. همه میدانستند که نگذاشتند مراسمی بر پا شود ولی احساس میکردند بیروز میدان هستند. با اینکه جمعیتی که به طرف درگیری هجوم برد نتوانست از دستگیری رهبران کارگری جلوگیری کند ولی همه با چهره های مصمم ایستاده بودند و هیچ کس بیرون نمیرفت. یکی یکی دستگیر میکردند و به ماشین میبردند همه با چهره های بشاش میرفتند. یکی را که قامت تنومندی داشت و گوشه صورت و بینی اش خون آلود بود و نیروهایی که دو طرف دستش را گرفته بودند بسیار از او کوتاهتر بودند و به نوعی او را هول میدادند تا بتوانند قدرت نمایی کنند که دوست ما دستش را تکانی داد و با لحنی اعتراضی و گفت چرا هل میدی و نشان از روحیه بالای او داشت. من با نگاه تک تکشان را می بوسیدم که انسانهای بزرگی

صفحه ۴

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

اول مه ۸۸ یک روز تاریخی ...

از صفحه ۱

پارک لاله تهران بود. و بعلاوه فضای اول مه در ابعادی بسیار گسترده تر در شهرهای مختلف محسوس بود. زنده باد اول مه روز جهانی کارگر. درود بر دست اندرکاران و برگزار کنندگان اول مه. قبل از هر چیز و به سهم خودم دست تک تک این عزیزان را به گرمی میفشارم و برگزاری اول مه را به همه کارگران و به کل مردم ایران تبریک میگویم.

از دو ماه قبل کانال جدید به استقبال اول مه رفت. مردم وسیعا و پرشور در برنامه های مستقیم ما در کانال جدید شرکت کردند. گفتند اول مه به خیابانها خواهند آمد و فراخوان دادند. اول مه امسال بیش از هر وقت به قلب جامعه رفت و بعنوان یک روز اعتراض عمومی علیه مصائب سرمایه داری و جنایات این رژیم جنایتکار در تاریخ ثبت شد. بدین ترتیب اول مه جایگاه واقعی خود را پیدا کرد. در اول مه امسال حزب کمونیست کارگری ایران با تلویزیون کانال جدید، با کارگران و مردم معترض، همصدا به استقبال این روز رفتیم و بدین ترتیب اول مه جایگاه واقعی خود را پیدا کرد. و بی تردید این طلایه و پیش در آمد مراسمهای صدها هزار نفره اول مه در ایران است.

جمهوری اسلامی تجمع اول مه در تهران را سرکوب کرد، اما همانطور که بیانیه اول کمیته برگزاری اول مه بر روی آن انگشت گذاشته است، فراخوان مشترک ده تشکل کارگری با هم آنها را قطعنامه ای مشترک و برپایی این مراسم یک پیشروی و دستاورد سیاسی مهم و یک نقطه عطف برای جنبش کارگری است. بیانیه کمیته برگزاری اول مه میگوید: "کمیته ی برگزاری مراسم اول ماه مه سال ۸۸ ضمن آفرین و تبریک به جنبش کارگری ایران برای این موفقیت بی نظیر برای برگزاری مراسم مشترک توسط گروه های مختلف کارگری، و با قلمداد این حرکت مشترک و متحدانه به عنوان نقطه ی عطفی در مبارزات جنبش کارگری ایران، و ضمن اعلام شکست تلاش های حاکمیت برای جلوگیری از

بترسانند! اما مردم از این قتل فجیع نه تنها وحشت نکردند و نخواهند کرد

این حرکت متحدانه، مراتب تنفر و انزجار خود را از سرکوب وحشیانه ی مراسم امروز اعلام میدارد و ضمن محکوم کردن این اقدام غیر انسانی و وحشیانه خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دستگیر شدگان می باشد." این بیانیه جمع بندی خوبی از اتفاق مهمی که در اول مه امسال گذشت بدست میدهد. کمیته اول مه درست میگوید. اول مه امسال یک نقطه عطف بزرگ در جنبش کارگری است و من نیز به سهم خودم این موفقیت را به کارگران و به کل جامعه تبریک میگویم. به عبارتی دقیقتر برپایی اول مه امسال تعرضی سراسری از سوی کارگران و مردم معترض به جمهوری اسلامی و سرکوبش بود. اتفاقی که در اول مه افتاد بطور واقعی توازن قوای جامعه را تغییر داد و به این اعتبار همانطور که قبلا اشاره کردم این یک اتفاق سیاسی مهم بود و ما را وارد فاز دیگری از مبارزه کرد. مهم است که نگاهی به آنچه در این روز گذشت داشته باشیم و پیشروی های خود را به رسمیت بشناسیم و آنرا به سکوی پرشی برای حرکت امروزمان تبدیل کنیم.

اول مه یک روز تاریخی ...

اول مه یک روز را گرامی داشتند. قبل به سرکوب تجمع آنها بسته است. قبل از مراسم اول مه تعدادی از کارگران احضار و تهدید شدند. از جمله کارگران ده کارخانه همراه با اتحادیه آزاد کارگران ایران مجوز خواستند و وقتی پاسخ نگرفتند، اعلام کردند که برپایی مراسم اول مه را حق خود میدانند و تصمیم خود را نیز عملی کردند. بدین ترتیب کارگران و مردم معترض عقب نشستند و با عزمی جزم به میدان آمدند و این روز را گرامی داشتند.

حضور متحد کارگران در اول مه

یک نقطه قوت اول مه امسال حضور متحد بخشهای متعدد کارگری در گرامی داشت این روز بود. در تهران ده تشکل کارگری با هم فراخوان دادند، قطعنامه دادند و تعرض بزرگی را سازمان دادند. در سنج نیز ۱۰ صفحه ۵

اول مه در بارک لاله ...!

از صفحه ۳

هستند. در میان جمعیت اسمهایی رد و بدل میشد که اسامی دستگیرها بود.

تقریبا هیچکس نمیرفت و همه را بزور بیرون میکردند حتی هنوز عده ای روی نیمکتها نشسته بودند و منتظر باقی ماجرا بودند. نیروهای مزدور و وحشی سراسیمه تلاش میکردند زودتر بارک را از جمعیت تخلیه کنند. هوا هم به شدت خراب شد. باد و گرد و خاک و بارانی که هر لحظه شدیدتر میشد و ماندن در بارک را سخت میکرد هم به کمکشان آمده بود. به تک تک تذکر میدادند هیچکس از جایش تکان نمیخورد باران هر لحظه شدیدتر میشد ولی کسی قصد رفتن نداشت. نیروها با اینکه به مقصودشان ظاهرا رسیده بودند ولی هر لحظه عصبی تر میشدند. با توحش تمام بالاخره میدان را از مردم خالی کردند. ولی همه به زمین چمن اطراف میدان آمده بودند کسی دلش نمی آمد برود. انگار در میدان آب نمای بارک لاله تهران انروز نهالی کاشته شده بود که همه وظیفه پاسداری از آن را داشتند. سرهنگ انتظامی آمد بالای سر خانواده ای که در زمین چمن نشسته بودند و گفت باشو بساطتو جمع کن. جمعیتی در خیابان خروجی از میدان شکل میگرفت. جمعیتی که رهبرانشان را گرفته بودند ولی چهره شکست خورده و ناراضی نداشتند. هیجان و شور و التهاب را میشد در وجودشان حس کرد. جوانی زیر لب کنار دوستانش زمزمه میکرد "بهاران خجسته باد". کسی میگفت گنجینه موبایلشان زیاد شد. مردی همسرش را دلداری میداد و با قدرت میگفت "حکومت شمشیره" ولی در کلامش ترس از شمشیر نبود. من تنها حسی که آن روز در کسی ندیدم وحشت بود. چه در میان کسانی که دستگیرشان کردند و چه دیگران.

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!

اول مه ۸۸ یک روز تاریخی... از صفحه ۴

کارخانه به‌مراه اتحادیه آزاد کارگران ایران به استقبال این روز رفتند و این مراسم را گرامی‌داشتند. نفس چنین اقدام هوشیارانه ای یک پیشروی در جنبش کارگری است. این تشکلیها با هم کمیته برگزاری اول مه را تشکیل دادند و مهمتر اینکه با قطعنامه مشترک خود خواستهای کل کارگران و کل جامعه را نمایندگی کردند. این حرکت تا همینجا نمونه خوبی برای حرکت بسیار وسیع تر و سراسری کارگران ایران برای برپایی اول مه و اعتراض قدرتمند و میلیونی کارگران به تعرضات سرمایه دولت اسلامی را بدست میدهد.

قطعنامه ای که خواستهای همه مردم است قطعنامه سراسری کارگران در اول مه امسال، قطعنامه ای که در تهران و سنج و سقز و کامیاران وسیعاً پخش شد و به قطعنامه های اول مه تبدیل شد، بیانگر خواستهای کل جامعه

های مختلف جامعه را میتواند حول خود متحد کند. باید حول آن گرد آمد و مبارزات خود را با این خواستهای روشن و انسانی فشرده تر به پیش برد.

دستگیر شدگان اول مه باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند

جمهوری اسلامی شمار زیادی از کارگران و شرکت کنندگان اول مه را دستگیر و زندانی کرده است. جنبش آزاد کردن دستگیر شدگان اول مه را باید وسیعاً به جریان انداخت و آنرا به محور حرکت میلیونها نفر از مردم تبدیل کرد و حکومت را به زانو در آورد. این امر فوری امروز ماست.

بدنبال چنین اول مه با شکوهی و برای حفظ دستاوردهایش باید با تمام قوا برای آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی دستگیر شدگان اول مه تلاش کرد. همانطور که اشاره کردم، خواستهای دستگیر شدگان اول مه خواستهای کل جامعه است و دستگیری آنها تعرض به کل ما مردم

جامعه را نمایندگی میکند و حمایت خود را از مبارزات همه بخش های جامعه اعلام میدارد. کارگران در این قطعنامه اعلام میکنند که ما نمیخواهیم زیر خط فقر زندگی کنیم، داشتن يك زندگی انسانی حق مسلم ماست و اعتراض خود را بر تعیین حداقل دستمزد ۲۶۰ هزار تومان اعلام میدارد. قطعنامه ای که حق تشکلی، اعتصاب و برپایی مراسم اول مه را حقوق مسلم کارگران میدانند. از همین رو قطعنامه کارگران در اول مه امسال بطور واقعی بیانگر انتظارات و خواستهای پایه ای همه بخش های کارگران و مردم محروم جامعه است و هر بند آن بر معضلی اجتماعی دست گذاشته است و باید وسیعاً به آن پیوست. باید اعلام داشت که خواستهای قطعنامه سراسری کارگران در اول مه خواستهای همه ما مردم است و آنرا وسیعاً در همه جا پخش کرد و به پرچم مبارزه خود تبدیل کرد. قطعنامه سراسری کارگران در اول مه قطعنامه ایست که مبارزات بخش

اکثر شهرها سازمان داد و هرچند با این کار مانع گسترش ابعاد این مراسم ها شد، اما قادر به جلوگیری از آنها نشد، و علیرغم دستگیری تعدادی از فعالین و شرکت کنندگان در این تجمعات از جمله در سنج، قصر شیرین و بندرعباس و یورش وحشیانه به تجمعی کارگران در پارک لاله تهران، هزاران نفر در این مراسم ها گرد آمدند و اول مه را گرامی داشتند. رژیم از ترس گسترش این اجتماعات و مشخصاً در تهران درست در شروع مراسم و در حالیکه مردم دسته دسته از نقاط مختلف تهران بطرف این مراسم در حرکت بودند، با گاز اشک آور و باتوم و مشت و لگد یورش برد و بیش از ۱۷۰ نفر از سازمان دهندگان و شرکت کنندگان در این مراسم را دستگیر و روانه زندان کرد. رژیم حتی جنایتکارانه و صبح این روز دلارا را به دار کشید تا پیام تهدید و ارعاب خود را به مردمی که قصد برگزاری و شرکت در مراسم های اول مه را داشتند برساند اما این جنایت نیز مانع حضور پرشور مردم در این اجتماعات نشد. بویژه حضور تعداد کثیری از زنان مبارز

است و باید مورد وسیعترین حمایتها قرار گیرند. اگر قبول داریم که تشکلی، تجمع، اعتصاب حقوق پایه ای ما مردم است. آزادی فوری و بدون قید و شرط دستگیر شدگان اول مه گام مهمی در تثبیت این حقوق پایه ای ماست. اگر قبول داریم که اول مه روز همه ماست و قطعنامه مشترک کارگران در اول مه خواستهای همه ما مردم است، دستگیر شدگان اول مه که بسیاری از آنها سازمان دهندگان پرشور این حرکت بزرگ تاریخی بوده اند، يك وظیفه فوری ماست.

با حمایت وسیع از دستگیر شدگان اول مه، با برپایی تجمعات اعتراضی با خواست آزادی فوری این عزیزان از زندان، با انعکاس وسیع صدای اعتراضان علیه سرکوب جمهوری اسلامی و علیه این دستگیری ها در سطح بین المللی، وسیعاً به میدان بیاییم و با عقب راندن جمهوری اسلامی دستاوردهای اول مه را بعنوان نقطه قوتی برای پیشروی های بعدی به ثبت رسانیم.

کثیری از مردم گذاشت که در مورد اول مه صحبت کنند و به فراخوان های پرشور بپردازند. حزب افتخار میکنند که در شکل گیری حرکت اول مه و پیشروی مبارزه کارگران و مردم علیه جمهوری اسلامی نقش ارزنده ای ایفا کرده است.

حزب کمونیست کارگری صمیمانه دست تک تک سازمان دهندگان و فعالین این اجتماعات و تک تک شرکت کنندگان در این مراسم ها را میفشارد، بر عزم وارده و شجاعت آنها و خانواده های مبارزشان درود میفرستد و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط تک تک این عزیزان است. آنها مردم استمار شده و فقیر و محروم و حق طلب جامعه را نمایندگی کردند و شایسته حمایت گرم و پرشور ما در داخل و خارج کشورند.

زنده باد اول مه
زنده باد عزم و اراده و شور اول مه
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۶ مه ۲۰۰۹، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۸

اول مه ۸۸ گامی مهم در... از صفحه ۱

نیافتند. چنین دامنه ای از برگزاری روز جهانی کارگر در سی سال گذشته و پس از اول مه سال ۵۸ بیسابقه بوده است. این يك پیشروی مهم در جنبش کارگری و جنبش آزادیخواهانه مردم ایران است.

قطعنامه اول مه دستاورد ارزشمند دیگر اول مه امسال بود. این قطعنامه حاصل همکاری و اتحاد وسیعی بود که در میان فعالین و تشکلیهای کارگری و مراکز مختلف کارگری شکل گرفت. ده تشکلی کارگری و ده مرکز کارگری در تهران و سنج و همچنین پنج مرکز کارگری در کرمانشاه که قطعنامه مشابهی به تصویب رساندند یعنی جمعا ۲۵ تشکلی و مرکز کارگری، متحد شدند و خواست های مهمی را بصورت يك قطعنامه قبل از اول مه در اختیار جنبش کارگری و مردم گذاشتند و مردم را به گرد آمدن حول آن فراخواندند. این اتحاد يك ضرورت سیاسی بود و بر متن پیشروی جنبش اعتراضی عملی شد و بر گسترش روحیه اعتراضی تاثیر قاطع

خود را باقی خواهد گذاشت. ۱۵ بند این قطعنامه نیز هرکدام بیانگر يك معضل مهم اجتماعی در ایران است که با پشتوانه تبلیغات بیگیر کانال جدید و آگسیون های قدرتمند اول مه در شهرهای مختلف کشور، به يك قطعنامه ویژه و تاریخی تبدیل شد. افزایش دستمزدها برای يك زندگی انسانی، امنیت شغلی، بیمه بیکاری مکفی برای کسانی که بیکار شده اند و جوانان جویای کار، برابری زن و مرد، آزادی بیان و اعتصاب و تشکلی، پایان دادن به تعقیب فعالین کارگری، آزادی فرزاده کمانگر، دفاع از مهاجرین افغانی و دفاع از زندگی کودکان و حق تامین آنها صرفنظر از وضعیت خانوادگی و جنسیت آنها، دفاع از حقوق بازنشستگان و معلمان و دفاع از مبارزه عادلانه سایر بخش های جامعه اینها بخشهایی از این قطعنامه اند که دهها میلیون انسان محروم و ستمدیده و معترض را نمایندگی میکند.

رژیم از ترس گسترش این تجمعات حکومت نظامی اعلام نشده ای را در

یادداشت‌های یک کارگر

یاشار سهندی

بازی یا ورطه هولناک جنایت

ظهر جمعه، ساعت ۲، سفره پهن بود؛ و چشم به ساعت بود که کی ساعت ۵ میشود. دسترسی به اینترنت امکان پذیر نبود. در بیخبری میسوختم. با خودم گفتم که رادیو فردا را بگیریم، شاید یک شهری مراسمی بوده باشد و اگر بوده باشد این رادیو نمی تواند پنهان کند. حدم درست بود. مراسم کارگران در کرمانشاه را گفت و مصاحبه ای داشت با جوانمیر مرادی که از مراسم میگفت در جلو استانداری در کرمانشاه. شادمان از این موضوع اما خبر قتل دل آرا روزگار را در پیش چشم سیاه کرد.

هیچ جای شک و شبه نیست که این کاملاً یک قتل سیاسی بود. "دل آرای ما را کشتند" و این بیش از پیش ثابت کرد که اعدام یک حربه سیاسی است که دولتها بکار میبرند. قصد بسط عدالت و جلوگیری از جرم و جنایت نیست که اگر اینگونه بود که قرنه پیش باید عدالت با کمک اعدام جاری میشد. عدالت طبقات بالا برای پایین دستان فقط مرگ است. توجیه گران این عدالت ضد بشری هزار توجیه و تفسیر دارند که از اعدام و قتل‌های اینگونه دفاع کنند. و مهمترین دفاع شان این است که این را اصلاح قتل نمی دانند بلکه "ابزار قانونی" برای "کنترل جامعه" برمی شمارند. و آنجا هم که فشار جامعه مثل مورد دل آرا مطرح میشود، تمام بشر دوستی ایشان به این ختم میشود که بگویند: حکم قصاص یک "بازی" است! بازی بین دو خانواده مقتول و قاتل که هر کدام باید زرنگ باشند و فشار روانی را به دیگر منتقل کنند!

"عباس عبیدی" یکی از دست اندرکاران "اصلاح طلب" رژیم قاتل کودکان در انتقاد از قتل دل آرا خانواده مقتول را مقصر معرفی کرده که با اجرای حکم "فشار روانی" به سمت خود برگرداند و گر نه با رضایت میتوانست تا ابد فشار روانی را به

طرف متقابل منتقل کند. ایشان ادامه نداده و گر نه میبایست می نوشت: فشار روانی و اجتماعی و سیاسی را از روی نظام کثیف اسلامی بردارد. تراوشات فکری ایشان را بخوانیم: روز جمعه شنیدم دل آرا دارایی در زندان رشت اعدام شد. ... هر چند این اشکال در قانون هست که افراد زیر ۱۸ سال را مستحق قصاص می داند و شکات را میان رضایت و قصاص مخیر می کند و این به نفع نظام کیفری ما نیست. اما اکنون با اعدام این دختر که در زمان ارتکاب به قتل زیر ۱۸ سال داشته، فشار روانی از وی و خانواده اش به خانواده مقتول منتقل خواهد شد و از این پس با این قصاص نه تنها آرامش به خانواده مقتول بازخواهد گشت، بلکه باید برخلاف تصورات شان متحمل فشاری شوند که می توانستند شایسته آن نباشند و با عفو و گذشت این فشار را به طرف مقابل منتقل کنند. البته در این میان ضعف قانون در این زمینه نباید نادیده انگاشته شود، ولی خانواده مقتول هم می توانستند با سعه صدر و قدری تامل و پادرمیانی راهی دیگر را برگزینند تا بازنده این بازی ناخوشایند تلقی نشوند. (تاکیدات از من است)

قتل و جنایت یک بازی نیست. یک ورطه هولناک است که نظام کثیف اسلامی سرمایه به مردم تحمیل کرده است. "اشکال در نظام کیفری" نیست، اساس "نظام کیفری" ایشان بر اساس جنایت آفرینی بنا نهاده شده است. ایشان با آگاهی کامل این ورطه خوفناک که دو خانواده در آن گرفتار می آیند عمداً "بازی" مینامد تا جنایت سیاسی دولت متبوعش را توجیه کرده باشد. جان انسانها در نظر ایشان و دین مبین شان بی ارزش است و گر نه "قاضی" یک پرونده جنایی را کسانی قرار نمیداند که هیچ بویی از انسانیت نبرده اند و بر اساس قوانین ماقبل قرون وسطی حکم صادر میکنند. ایشان طوری بیان میکنند گویی افراد بالای ۱۸ سال در اینگونه موارد گرفتار این "نظام کیفری" ضد بشری نیستند؟ فاطمه حقیقت پژوه یک

قربانی مسلم این "نظام کیفری" بود. قربانیانش هنوز در زندان هستند که هر شب با وحشت طناب اعدام به سر میبرند.

تمام دستگاه "دادگستری" در ایران یک نمونه مجسم از بی عدالتی و وحشی گری سرمایه داری است. باید تا دیر نشده و جان انسانهای بیشتری قربانی این دستگاه توحش نشده آنرا بزیر کشید. قتل دل آرا حکم به سرنگونی این نظام داده است تا دیر نشده باید به جنایات پایان داد. راهش نه "عفو" از سوی خانواده مقتول بلکه سرنگونی این دولت اسلامی است.

کارفرما چگونه روز کارگر را گرامی میدارد؟

روز قبل از ۱۱ اردیبهشت کارفرما ما، همه را جمع کرد. و به چند نفر از ما که به زعم ایشان خوب بودند جایزه داد و به بقیه حرص داد. تا اینگونه روز ما را گرامی بدارد! او گفت: "من همیشه گفتم برای تولید مهمترین چیز نه زمین نه ابزار تولید که نیروی کار ماهر است. که اگر نباشد اینها هیچی نیستند." این یک اعتراف صادقانه بود. نه فکر کنید ایشان شده بود کارل مارکس و میخواست اهمیت اجتماعی طبقه کارگر را یادآور شود و باقی قضایا. خیر، ایشان این مطلب را بگونه ای بیان کرد که اساساً اگر کارفرمایی نباشد و یک جایی را، حالا هر ده کوره ای باشد، راه نیندازد اساساً کارگر معنی ندارد. به زبان بشری یعنی اینکه: این کارگر است که از قبل کارفرما زندگی میکند نه کارفرما از قبل کارگر! ایشان تئورسین اقتصاد نیست. تئوری بافی هایش وظیفه فریبرز رئیس دانا و سعید لیلانز است. اما ایشان و همه "کارفرمایان محترم" فکر میکنند اگر ایشان نباشند و چهار تا دستگاه را یکجایی جمع نکنند اساساً جامعه میخوابد. ایشان لطف میکنند و "سرمایه خویش را به خطر می اندازند" و در تولید بکار می اندازند. و گر نه بقول خودشان میتوانستند برون بازار و دلالی کنند صد برابرش را درمی آوردند!

یکی نیست بگوید مگر کسی از

زنده باد کانال جدید!

اعلام کمپین جمع آوری ۳۰۰ هزار دلار کمک مالی جهت تامین ادامه کاری کانال جدید

کارگران، زنان، جوانان، مردم شریف! کانال جدید، کانال انقلاب، این تریبون بیان حرفهای دل شما و اعلام کیفرخواست و اعتراض شما علیه جمهوری اسلامی و علیه همه نابرابری ها، برای ادامه کار خود به کمک فوری شما نیاز دارد. کانال جدید همه ما را به هم نزدیک کرده است و باید با قدرت و اعتماد به نفس پیش رود و فعالیت آن گسترش یابد. حزب کمونیست کارگری همه شما عزیزان، همه آزادیخواهان و برابری طلبان، همه بینندگان کانال جدید، همه دستداران و اعضاء و کادراهی حزب را فرامیخواند تا باردیگر با کمک های بیدریغ خود، با سازماندهی جمع آوری کمک مالی در بین همکاران و آشنایان، تداوم کانال جدید را فراهم کنید.

بدینوسیله به اطلاعاتن میرسانیم شما خواهش کرده بود که خطر کنید. بعلاوه آن پولی را که با آن خطر میکنید از کجا آورده اید؟ بعدش هم تا باشه از این خطرها که در عرض چند سال میتوانند با آن به یک میلیارد تبدیل شوند! ایشان در همین سخنرانی فرمودند: در سال گذشته سود شرکت بد نبوده و از زحمات ما قدردانی نمودند! ایشان یادآور شدند: پارسال گروهی از همکاران قطع همکاری نمودند ما از ایشان هم سپاسگذاریم. اما میتوانستند برگردند و کار کنند؟! "قطع همکاری" بیان مودبانه و اداری اخراج "همکاران" بود. راستش آدم باید خیلی رو داشته باشد که صاف تو چشم جمعیتی نگاه کند که شاهد بودند همکارانشان را بعد از عمری تلاش به راحتی عذرشان را خواستند و هنوز که هنوز است بعد از یکسال (برخی) دو سال بیشتر آن کارگران اخراجی حق سنوآتشان را طلبکارند و همین کارفرما از امروز به فردا موکول میکنند. ایشان "مرد محترمی" هستند و با احترام تمام به ما حالی کردند که "قطع همکاری" درانتظار شما هم هست. یاد آور شوم، درخواست

همکاری مجدد ایشان از همکاران ما این بود که به ایشان پیشنهاد کرده بودند برگردند و روز مزد کار کنند! بله، کارفرما روز کارگر را گرامی میدارد تا تهدیدش کند. تا یادآور شوند که کارگر هیچی نیست! و اگر کارتان را میخواهید بیشتر و بیشتر کار کنید تا شاید سال دیگر یک ۵۰ هزار تومان جایزه دادیم به شما. اما ما کارگران جوابش را بلافاصله ندادیم اما فردایش حضور اجتماعی و سیاسی خودمان را نشان دادیم. و نشان دادیم که اگر کارفرما با اعتماد به نفس تو چشم ما نگاه میکند و ما را تهدید و تحقیر میکند پشتش به همان سرکوبگران سربازان گمنام و با نام امام زمان گرم است. و ما کارگران باید پشتمان به اتحاد گرم باشد. و هر وقت که کارفرمایان اتحاد ما را دیدند "آن روی سگ" شان را نیز نشان دادند و دیگر قریون و صدقه ما نمیروند. همه کسانی که در اعتصابی شرکت داشته اند میتواند گواهی دهند که در آن ایام اینها قدر جبون و ذلیل هستند.

مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ آپریل ۲۰۰۹

روزی به اهمیت و بزرگی ...

از صفحه ۱

امام زمان خبر دار بودند اما مردم نه هنوز؛ (تلاشی بود برای زنده نگهداشتن این روز و زنده ماندن نمونه های علنی تر و بزرگتری هم داشتیم مثل اول مه های سنندج سرخ در دهه ۶۰ و برخی شهرهای دیگر. بهرحال همه اینها از سنندج سرخ تا آن مراسم دور دست در باغی در شهریار تا مراسمی کوچک در کارگاهمان که فقط به پخش شیرینی میگذشت همه و همه این روز را زنده نگهداشت و حتی کشته نیز دادیم بخاطر این روز، جمال چراغ ویسی نمونه بارز آن بود. و زندانی دادیم مثل محمود صالحی، و شلاق خوردن همزنجران مان که سعی کردند که این روز را زنده نگهدارند اما کوتاه نیامدیم.

سوی فعالین کارگری در گوشه و کنار شکل گرفت تا شاید سراسری شوند، کوشش برای دست یابی به اتحاد؛ اما کسانی این را تکفیر کردند که تشکیلات باید در خود کارخانه باشد. هزار نفر کارگر طوماری را امضا کردند تا به کارفرمایان و دولتشان برای افزایش شد دستمزد فشار بیاورند و صف جنبش افزایش دستمزد را تقویت کنند، خرده گیران فرمودند: این سیاست خانه کارگری است، بی شرم است! اعصاب کریم گفتند: چه فایده بعدا سرکوب میشود! پهراهی توسل جستیم تا بتوانیم حق مان را بگیریم یکی، از گوشه ای، پیدایش شد و گفت: این راهش نیست! آیا با این اوصاف و این "دوستیها" برما حرجی است اگر کلا این "دوستان" را به حال خود رها کنیم تا با یکدیگر در دنیای کوچک خویش بکنید نکنید هایشان را تمرین کنند و ما مشغول کار و زندگی و بدبختی خودمان شویم؟

اول ماه مه امسال بیش از پیش ثابت کرد که مبارزه طبقه کارگر تدافعی نیست که بماند تعرضی است. اتفاق مهمی که امسال افتاد ثابت شدن این سخن بود که طبقه کارگر بدون حزب کارچندانی از پیش نمیبرد. امسال حزیی بود و رسانه ای داشت که به همگان دسترسی داشت که در واقع ستادی بود در دسترس توده مردم؛ و یکماه تمام روی اول ماه مه کویید و کویید تا اعتماد به نفس را پرورش دهد. قدرت مردم را به خودشان بیاوراند. کاری که بیشتر از آگاهی دادن (به معنی سطح علمی سواد شان را بالا بردن) به مردم اهمیت دارد. کاری درست برعکس آنچه جریانات دیگر انجام دادند و میدهند. که هم سطح علمی مردم را پایین نگه میدارند و هم مهمتر اینکه به ایشان می قبولانند که توده مردم هیچی نیستند. این بزرگان هستند که قواعد زندگی را تعریف میکنند. کانال جدید کانال فریاد ما کارگران بود؛ جامعه را آگاه ساخت که روزی در پیش است به اهمیت بزرگی خود

جهان.

حزب کمونیست کارگری جسارت کرد و هم به مردم جسارت داد که میشود تغییر داد. این حزب خودش را باور دارد چون به نیروی میلیونی توده مردم زحمتکش باور دارد. و باید این باور را تقویت کند که مردم میتوانند سرنوشت خویش را بدست گیرند. خرده گیران و تحقیر کنندگان هنوز توازن قوا را به نفع بورژوازی میدانند تا آخرش هم به نفع بورژوازی خواهند دانست. بی شک، همانگونه که مبارزات این چند ساله اخیر ما را حقیر دانستند این نقطه عطف مهم را هم مورد خرده گیریهای آنچنانی قرار خواهند داد. آنان را بگذاریم به حال خویش. اما همانطور که اشاره کردم این اول ماه مه ثابت شد که یک ستاد لازم است تا یک حرکت در سطح میلیونی مطرح شود. با وجود دستگاه امنیتی که هر روز خون میریزد تلویزیون کانال جدید موهبتی است. کاری کرد کارستان. همانطور که در رابطه با هشت مارس اینگونه شد. اما اول ماه مه را نه تنها به میان خانه های مردم برد بلکه جمعیتی به خیابان آمدند تا گرامی اش بدارند. سرکوب شدند؛ این قابل پیشی بینی بود. همه آنکسانی که رفتند در پارک لاله دیدند که پارک قرق نیروهای امنیتی است و حتی برخی از کوچه های اطراف مملو از مامورین بود که مخفی شده بودند که وحشت رژیم را کمتر به نمایش گذاشته باشند. همه آن کسانی که رفتند پارک لاله اما پارک را ترک نکردند کار به دیگری و دستگیری انجامید و این کافی بود که این روز را به نقطه عطفی تبدیل سازد. این اعتراف خود رژیم است که "کارگران به خیابان آمدند." یکی از جلدان به نام جمهوری اسلامی، که برای خودش در قساوت و بی رحمی شهرتی بهم زده، "قاضی حداد" میگوید: دستگیر شدن تفکرات چپ دارند! "این خود اعترافی است به حضور قدرتمند چپ در خیابان. بعد از ۱۳ آذر ۸۷ که چپ رسماً در دانشگاه جلوه گری کرد این حضور شوکه مندتر بود چرا که در خیابان گوشه ای از قدرت خود را به نمایش گذاشت. و این بار مستقیماً خود کارگران بودند که

سعی کردند پرچمشان را به اهتزاز درآورند. امسال بیشتر از پیش ثابت شد که جامعه به چپ چرخیده است. همزمان بخشی از نیروی سلطنت طلب روز قبل از آنرا فراخوان داد که "در آستانه روز کارگر، روز خلیج فارس ۱۰ اردیبهشت تظاهرات سراسری" است. من نشنیدم که کسی جایی برای خلیج فارس خودش را به زحمت انداخته باشد چرا که احمدی نژاد و کرویسی و غیره بهتر بلدند از ابدیت نام این خلیج دفاع کنند. خاطرم آنست برخی به حزب ما ایراد گرفته بودند: افلا اینها (یعنی راستها) یک کاری میکنند شما چی؟! اما مردم در روز اول مه جواب همه اینها را دادند. چهپا فراخوان میدهند فراخوان شکل میگیرد تمام دستگاه امنیتی آماده باش است که نگذارد که حتی یک پلاکارد بالا رود. سایه مرگ را نیز با قتل دل آرا به این روز افکندند. دل آرای عزیز مان دو بار قربانی شرایطی شد که دولت اسلام فراهم آورد. بار اول در شرایطی در این جامعه نکبت زده قرار گرفت که در قتلی شرکت کرد. بار دوم همان دولت برای تثبیت بی حقوقی مردم برای ابدی نشان دادن رنج مردم برای به سکوت کشاندن مردمی که به حکم قتل او اعتراض داشتند و برای ایجاد رعب و وحشت در روز اول مه به قول مصطفی صابر مانند یک گنجشک در چنگالشان اسیر بود و او را صبح خیلی زود که به قول شاعر "بیرون؛ رنگ خوش سپیده دمان / مانند یکی نت گم گشته / میگشت پرسه پرسه زنان، روی سوراخهای نی، دنبال خانه اش /" به قتلگاه بردند. او را کشتند تا صدای مردم را کشته باشند اما از سنندج تا

کرمانشاه تا رشت و تهران مردمی خودشان را به خیابان رساندند. این دولت میدانست قتل دل آرا جلوه دار کسی نیست و گر نه یک لشکر کشی تمام عیار به پارک لاله نمی کرد. بله این روز آمد و ماند و یقه دولت سرمایه داری بلکه کل نظام سرمایه داری را گرفت. کارگران در ایران در شرایط یک حکومت پلیسی وحشی به خیابان آمدند این مثلاً فرق میکند با تظاهرات در قلب اروپا؛ این روز در این سال به فراخوان یک حزب کمونیستی شکل گرفت که خواهان برقراری جامعه سوسیالیستی است و هنوز در اپوزیسیون است و کوشش میکند هر آنچه که در خواست دارد اجرا کند. این حزبی است که توانسته تمام غولهای رسانه ای را با آن استودیوهای پر امکانات شکست دهد. با یک دوربین و چهار تا پرژکتور و یک پرده و مهمتر یک خط تلفن، توانسته کمونیسم را به اعماق جامعه ببرد. این مردم خواب نما نشدند که کمونیسم خواه شدند. این حزب با این رسانه اش به قول منصور حکمت دست گذاشته روی انصاف مردم و کمونیسم درون شان را به حرکت واداشته است و این همه، بورژوازی را به وحشت انداخته است که چهار چنگولی به این رژیم نکبت چسبیدند. اما کارگران در روز اول مه ثابت کردند که هستند؛ یک پای مهم تحولات اجتماعی هستند. یک پای اصلی هستند که دیگر کسی نمی تواند سرنوشت آنها را بدون حضور خود آنها رقم بزند این کارگران هستند که سرنوشت جامعه را رقم خواهند زد اول ماه مه امسال این را ثابت کرد و برای همین می ماند.

سایت حزب کمونیست کارگری ایران

www.wpiran.org

سایت کارگران

www.kagaran.org

سایت روزنه

www.rowzane.com

زنده باد سوسیالیسم

شرکت گسترده و فعال تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در میتینگ ها و تظاهرات روز جهانی کارگر

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در کشورهای مختلف با شرکت در میتینگ ها و تظاهرات که بمناسبت اول مه برگزار گردید و همچنین با برگزاری مراسم و جشن، اول مه روز جهانی کارگر را گرامی داشت. بیانیه حزب که به 12 زبان ترجمه شده بود در این میتینگ ها وسیعاً توزیع شد، صداها باندرول و پلاکاردها با شعارهای متعدد از جمله زنده باد سوسیالیسم، زنده باد اول مه، جمهوری اسلامی ایران باید از آی ال او اخراج گردد، مرگ بر جمهوری اسلامی ایران و تصاویر مارکس در ده ها شجر جهان توسط فعالین حزب حمل شد. در اکثر این تظاهرات ها شعار مرگ بر جمهوری اسلامی توسط صف حزب سر داده شد.

در اول ماه مه امسال حزب کمونیست کارگری ایران و سیاست ها و شعارهای آن، در ابعاد وسیع در مقابل مردم قرار گرفت. تعداد زیادی به غرفه ها و میزهای اطلاعاتی که برگزار شده بود مراجعه کردند. عده ای برای اولین بار به غرفه های حزب آمده و با حزب تماس می گرفتند. در چند شهر به تلویزیون کانال جدید کمک مالی کردند و چند نفر نیز خواهان عضویت در حزب شدند.

در زیر خلاصه ای از گزارشات که تا کنون بدست ما رسیده است را ملاحظه میکنید.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران

۴ مه ۲۰۰۹

***

آلمان:

برمن

حزب کمونیست کارگری ایران در برمن در تظاهرات اول مه شرکت کرد. در این تظاهرات پلاکاردها و شعارهای بزرگ با عکس های مارکس به همراه پرچم حزب توجه مردم را جلب کرده بود. در مسیر راهپیمایی صداها نسخه از اطلاعاتیه های حزب در میان مردم پخش گردید. امسال میتینگ مرکزی اتحادیه کارگران آلمان "د گ ب" در شهر برمن برگزار شد. همین مسئله باعث شده بود که مدیای زیادی در آنجا حضور یابند. برگزار کنندگان میتینگ اول مه از فعالین حزب خواستند پرچم های مارکس و آم حزب را در محل سخنرانی دبیر کل این اتحادیه بر افراشته نگه ندارند، علیرغم این، فعالین حزب در برمن، چه در مسیر راهپیمایی و چه در محل برگزاری سخنرانی مرکزی، پرچم های حزب را بر افراشته نگه داشتند. بخش خبری کانال 1 و 2 گزارشی پخش کرد و پرچم های حزب را برای مدتی نشان داد.

بمناسبت روز جهانی کارگر روز 30 آوریل هم برنامه سخنرانی در محل پاتوق حزب در شهر برمن

برگزار شد. دو تن از کادرهای حزب کمونیست کارگری ایران، مهدی عدالت فام و سیامک مکی در این برنامه برای حاضرین در باره وضعیت کارگران در ایران صحبت کردند.

فرانکفورت

تشکیلات فرانکفورت حزب امسال با آمادگی بیشتری به استقبال اول مه رفت. دهها پلاکاردها و پرچم های حزب به همراه عکس های مارکس و شعارهای اول مه شامل: جمهوری اسلامی کارگران را زندانی میکند و شلاق میزند. جمهوری اسلامی ایران باید از آی ال او اخراج شود. ما هنوز به مارکس برای تغییر جهان احتیاج داریم، از جمله پلاکاردهایی بودند که در مسیر راهپیمایی حمل می شد.

بیانیه اول ماه مه حزب به زبانهای فارسی، آلمانی، انگلیسی، ایتالیایی و ژاپنی برای مراجعه کنندگان روی میز قرار داشت. در این روز صداها اطلاعاتیه پخش شد، تعدادی خواهان تماس با حزب شدند و تعدادی کتاب فروخته شد. یکنفر خواهان عضویت در حزب شد. همچنین به مراجعه به میز کتاب حزب تقاضائی برای حضور مینا احدی در شهر کنستانس آلمان و سخنرانی شد.

همزمان با شرکت در راهپیمایی صداها اطلاعاتیه حزب در میان مردم پخش گردید. در این روز واحد فرانکفورت اقدام به برگزاری دو میز

کتاب و اطلاع رسانی کرده بود. میز اول در محل شروع راهپیمایی و میز دوم در محل تجمع مرکزی اول مه. میز مرکزی با استقبال مردم روبرو شد. عده ای ضمن دیدار از میز کتاب حزب، با کادرهای حزب در باره موضوعات مختلف به بحث و گفتگو پرداختند.

هامبورگ

در هامبورگ اعضا و دستداران حزب کمونیست کارگری ایران در تظاهرات سراسری اتحادیه های کارگری شرکت کردند. عکس بزرگ مارکس و شعارهای "حق با مارکس بود"، "ما هنوز به مارکس برای تغییر جهان احتیاج داریم" و جمهوری اسلامی کارگران را زندانی میکند و شلاق میزند. این رژیم باید از آی ال او اخراج شود" توسط اعضا حزب حمل میشد. تعداد زیادی عکس مارکس در قطع بزرگ تهیه شده بود که توسط تظاهر کنندگان حمل میشد. مردم با استقبال و با کمال میل عکس مارکس را از از فعالین حزب دریافت کرده و با خود حمل میکردند. در این تظاهرات که مدت 2 ساعت به طول انجامید تعداد زیادی اطلاعاتیه های حزب به مناسبت روز کارگر به زبان آلمانی و فارسی پخش شد.

کلن

میز و چادر اطلاعاتی حزب کمونیست کارگری ایران- کلن، با پلاکاردها و عکسهای بزرگ مارکس و منصور حکمت، با شعارهای

متعدد در محکومیت سیاستهای ضد کارگری جمهوری اسلامی و در دفاع از مبارزات کارگران ایران و با شعارهایی به آلمانی و فارسی از قبیل زنده باد اول ماه مه، زنده باد سوسیالیسم، نه به سرمایه داری و پلا کارد بزرگ جبهه سوم و همچنین پلاکارد ما به تغییر جهان نیاز داریم توجه زیادی را بخود جلب میکرد. مراجعین به میز اطلاعاتیه های حزب را دریافت کرده و تعدادی به کانال جدید کمک مالی کرده و چندین جلد کتاب بفروش رسید. یک نفر تقاضای عضویت در حزب کرد.

برلین

واحد برلین نیز در روز اول مه در تظاهرات شرکت کرد. رفقای واحد برلین با در دست داشتن پرچم های بزرگ حزب و شعارهای دیگر در راهپیمایی شرکت کرده و اطلاعاتیه های و اعلامیه های حزب را در میان مردم پخش کردند.

هانوفر

میز کتاب حزب در محل برگزاری مراسم مرکزی اول مه برگزار گردید. بیانیه اول ماه مه حزب در میان مردم پخش گردید. مراجعه کنندگان به میز کتاب با کادرهای حزب در مورد برنامه حزب و مسائل ایران به بحث و گفتگو پرداختند و تعدادی کمک مالی کردند.

کاسل

در کاسل نیز فعالین حزب در

شرکت گسترده و فعال تشکیلات . . .

میتینگ اول مه شرکت کرده و اعلامیه حزب را توزیع کردند. همچنین با فروش مواد غذایی و نوشیدنی برای کمک به کانال جدید اقدام کردند.

سوئد:

استگهلم

بمناسبت روز جهانی کارگر میتینگ و راهپیمایی با شکوهی برگزار شد. حزب کمونیست کارگری ایران در این میتینگ و راهپیمایی شرکت داشت. پرچم‌ها و پلاکاردهای بزرگ مزین به تصاویر مارکس، زنده باد سوسیالیسم، زنده باد اول مه روز جهانی کارگر، جمهوری اسلامی باید از آی او اخراج گردد و سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران در این تظاهرات حمل میشد. در طی مسیر شعارهای زنده باد اول مه، زنده باد سوسیالیسم و سرنگون باد جمهوری اسلامی سر داده میشد که چند بار از سوی نظاره کنندگان صف اول مه با دست زدن مورد تشویق قرار گرفت. سرود انترناسیونال نیز در مسیر تظاهرات توسط فعالین حزب بارها سروده شد. تصاویر بزرگ مارکس و بازوهای حزب توحه بسیاری را بخود جلب کرد. عکاسان و خبرنگاران بسیاری از باندرول‌ها عکس و فیلم تهیه کردند. در این روز نیز کتاب و غرفه برگزار شد که عده زیادی به آن مراجعه کردند و با فعالین حزب گفتگو کردند. عصر این روز جشنی نیز برگزار گردید که ده ها نفر در آن شرکت داشتند.

گوتنبرگ

اول ماه مه امسال به مراتب با

شکوهتر، رنگین تر، چپ تر و رادیکال تر از سالهای قبل برگزار گردید. بحران اقتصادی و بیکارسازیه‌ها بر طرح شعارها و مطالبات اول مه تأثیرات مستقیمی گذاشت. سخنرانها چپ تر از سال قبل بود و حمله به بورژوازی و احزاب راست تندتر و رادیکال تر از قبل بود. صف تظاهرات طولانی تر از سال گذشته و خواسته ها و مطالبات مطرح شده ربط مستقیمتری نسبت به سال قبل به زندگی و معیشت مردم داشت.

حزب کمونیست کارگری ایران طبق سنت هرساله در میدان یرن توریت، یکی از میدانهای اصلی شهر، غرفه بزرگی را بر پا کرده بود. در این غرفه، میزکتاب بزرگی از کتابها و نشریات حزب دایر شده بود. غرفه حزب در این میدان با نصب باندرولهای زیاد و با شعار کارگران جهان متحد شوید و با جمله جهان هنوز احتیاج به تغییر دارد، زنده باد سوسیالیسم، آزادی، برابری و مرگ بر جمهوری اسلامی و زندانی سیاسی آزاد باید گردد تزئین شده بود که توجه ها را به خود جلب میکرد.

یک ابتکار جالب حزب در این تظاهرات این بود که در حدود 200 عدد پرچم با عکس مارکس در قطع کوچک و بسیار زیبا تهیه شده بود. این پرچمها از سوی اعضا و فعالین حزب در میان تظاهرات کنندگان توزیع شد که مورد استقبال قرار گرفت و توسط آنها حمل میشد.

تعداد زیادی از نشریات و صدها نسخه از اعلامیه حزب به مناسبت اول ماه مه در میان مردم توزیع

گردید.

بورس

اعضا و دوستداران حزب در شهر بورس به برگزاری میز اطلاع رسانی اقدام کردند. پرچم بزرگی با تصویر مارکس، آرم حزب و تصاویری از جنایات جمهوری اسلامی و همچنین از مبارزات کارگران ایران، در کنار این میز توجه ها را به خود جلب می کرد. اعلامیه ها و نشریات حزب به طور وسیع در میان مردم توزیع شد. شعارهای حزب از جمله شعار مرگ بر جمهوری اسلامی در صف تظاهر کنندگان اول مه تکرار شد. در این روز کمک مالی برای تلویزیون کانال جدید جمع آوری شد.

مالمو

فعالین حزب با حمل باندرول های بزرگ که تصاویر مارکس بر روی آن نقش بسته بود و با شعارهای "حق با مارکس بود"، "زنده باد سوسیالیسم" و "دنیای ما را برای تغییر احتیاج دارد" را حمل میکردند. باندرول دیگری که بر آن نوشته شده بود "ما از پرداخت هزینه های بحران سرمایه داران اجتناب میکنیم" نیز در صف فعالین حزب حمل میشد که بسیار مورد توجه قرار گرفت. بیانیه حزب بمناسبت اول مه در تظاهرات این روز توزیع شد.

یونان:

آتن

فعالین حزب در آتن با حمل باندرول حزب در میتینگ و تظاهرات اول مه شرکت کردند. بیانیه اول مه حزب به یونانی توسط فعالین حزب توزیع شد. باندرول حزب مورد توجه بسیار قرار گرفت و عده ای خواهان تماس با حزب شدند.

هلند:

رتردام

جمعه اول ماه مه از ساعت 19 در شهر روتردام تظاهرات و راهپیمایی برگزار شد. در این تظاهرات بیش از 500 نفر شرکت کردند. فعالین حزب کمونیست کارگری ایران با در دست داشتن باندرول های گرامی باد اول ماه و آزادی برابری حکومت کارگری در این تظاهرات شرکت کرده و اعلامیه حزب به زبان هلندی را در صدها نسخه توزیع کردند. فعالین حزب در انتهای مراسم نیز خبر دستگیری فعالین و رهبران کارگری در اول مه و اعدام دلارا دارابی را به اطلاع حاضرین رساندند که موجی از همبستگی با کارگران ایران و نفرت از جمهوری اسلامی را در میان مردم ایجاد کرد.

نروژ:

اسلو

بیش از ده هزار نفر در مرکز شهر اسلو تجمع کردند و اول مه را گرامی داشتند. پلاکاردهایی با شعارهای همبستگی کارگری، علیه بیکارسازیه‌ها و در رابطه با بحران سرمایه داری و مشکل مسکن و گرانی و آلودگی محیط زیست توسط شرکت کنندگان حمل میشد.

فعالین حزب با برپایی غرفه اطلاعاتی و حمل باندرول ها و پلاکاردهایی از تصاویر مارکس و منصور حکمت، زنده باد سوسیالیسم و در محکومیت جمهوری اسلامی ایران در این تظاهرات شرکت داشتند. اعلامیه حزب بزبان نروژی در این تظاهرات نیز توزیع شد.

فنلاند:

تامپره

جمعه اول مه حزب کمونیست کارگری ایران همراه با اتحادیه ها و احزاب چپ فنلاندی به مناسبت اول مه روز جهانی کارگر در خیابانهای شهر تامپره به راهپیمایی پرداختند. شعارها، باندرول ها و تصاویر مارکس که توسط اعضا و فعالین حزب حمل میشد جلوه باشکوهی به راهپیمایی داده بود، بطوریکه صف فعالین حزب توسط دوربینهای مختلف در اطراف مسیر راهپیمایی برای تهیه عکس و فیلم در محاصره قرار داشت. اعلامیه حزب بمناسبت اول مه به زبان فنلاندی نیز در سطح وسیعی در میان مردم توزیع شد.

فرانسه:

لیون

جمعیتی بالغ بر ۳۰۰۰۰ هزار نفر در تظاهرات امسال بمناسبت اول مه شرکت داشتند. تظاهرات از ساعت ۱۰ صبح شروع شد. شعارهای اصلی این تظاهرات عبارت بود از: ما خرج بحران شما را نمیدیم؛ مسول این بحران شما هستید؛ همه با هم بر علیه سرمایه دار و دولت حامی او. در این تظاهرات واحد حزب به اتفاق جمعی از ایرانی های آزاده با حمل باندرول های حزب و زنده باد سوسیالیسم و تصاویر مارکس و منصور حکمت شرکت داشتند و شعار مرگ بر جمهوری اسلامی را سر دادند. بیانیه حزب در این تظاهرات توزیع شد.

برودو

حدود ۴۰۰۰ نفر در میدان مرکزی شهر برودو (جمهوری) تجمع

شرکت گسترده و فعال تشکیلات . . .

کردند. تظاهرات ساعت ۱۰ صبح شروع شد. یکی از اصلی ترین شعارهای اول مه امسال همه باهم علیه سرمایه داری بود. از شعارهای اصلی دیگر بحران خودتان را به ما منتقل نه کنید، بود. فعالین حزب در این تظاهرات شرکت کرده و شعار مرگ بر جمهوری اسلامی سر داده و بیانیه حزب را در بین جمیعت توزیع کرده که مورد استقبال قرار گرفت.

کان

تظاهرات ساعت ۱۰ صبح شروع شد. شعار زنده باد سوسیالیسم توسط یکی از اعضا حزب حمل میشد. در این تظاهرات شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد سوسیالیسم توسط فعالین حزب سر داده شد.

انگلیس

لندن

حق با مارکس بود!

یکصد و نوزدهمین میتینگ و راه پیمایی اول مه با نواختن موزیک انترناسیونال توسط گروه موزیک سرخ، و با شرکت هزاران نفر از کارگران در روز جمعه ۱ مه در لندن شروع شد.

بر باندربول کمیته برگزار کننده "حق تشکل کارگری، حقوق انسانی، همبستگی بین المللی" نقش بسته بود. نمایندگان اتحادیه های مختلف کارگری و نمایندگان و فعالین احزاب و گروه های سیاسی با در دست داشتن پرچمها و پلاکاردهایی از مقابل کتابخانه مارکس بطرف میدان ترافالگار در مرکز لندن اقدام به راه پیمایی کردند.

صف حزب کمونیست کارگری ایران با حمل باندربول بزرگی که روی آن نوشته شده بود "سرنگون باد جمهوری اسلامی! قدرت بدست کارگران و حزبشان حزب کمونیست کارگری ایران" و پرچمهایی با عکس مارکس که روی آنها نوشته شده بود "ما هنوز برای تغییر جهان به مارکس نیاز داریم" جلوه خاصی به مراسم ۱ مه در لندن داده بود. فعالین حزب همچنین با حمل ده ها پلاکارد و با پخش بیانیه

پرچم های مزین به تصاویر مارکس در این تظاهرات توسط فعالین حزب حمل میشد. در این تظاهرات صدها نسخه از بیانیه حزب در مورد اول مه توزیع شد. گزارشی از برگزاری اول مه در ایران و دستگیری فعالین کارگری به شرکت کنندگان در میتینگ داده شد و از آنها خواسته شد که به حمایت از دستگیر شدگان اول مه تهران و سندانج برخیزند. طوماری در حمایت دستگیر شدگان اول مه ایران و محکومیت جمهوری اسلامی ایران تهیه شده بود که به امضای جان کلارک رهبر ائتلاف علیه فقر انتراسیون رسید.

در تورتو جشنی بمناسبت اول مه از طرف حزب کمونیست کارگری ایران و حزب کمونیست کارگری چپ عراق برگزار شد. در این جشن حمید تقوایی، بروس آن و سمیر نوری سخنرانی داشتند. در این مراسم یک نفر تقاضای عضویت در حزب کرد.

ونکوور

صدها تن از فعالین سوسیالیست، کمونیست و چپ در تظاهرات و راهپیمایی اول ماه مه در ونکوور شرکت کردند. تظاهرات کنندگان با پرچمهای سرخ و شعارهای خود در مقابل آرت گالریدر مرکز شهر ونکوور تجمع کرده و پس از ایراد چند سخنرانی، راهپیمایی خود را به سمت میدان پیروزی آغاز کردند.

جمیعت تظاهر کننده در تمام چهار راههای مسیر راهپیمایی توقف کرده و به ایراد سخنرانی و یا شعار دادن پرداختند. سخنرانان اعتراض خود به نظام سرمایه داری را اعلام کرده و به افشای وجوه مختلف مشقات ناشی از آن علیه زندگی طبقه کارگر و عموم مردم زحمتکش دنیا پرداختند. از جمله سخنرانان این تظاهرات فهیمه صادقی کادر حزب کمونیست کارگری در غرب کانادا، روز جهانی کارگرها به همه تبریک گفته و اشاره کرد که کارگران که همه چیز را تولید میکنند خود از حاصل کار خود بی بهره اند.

تظاهرات و راهپیمایی اول ماه مه پس از خاتمه سخنرانیها در میدان پیروزی شهر ونکوور پایان رسید. در

حزب بمناسبت روز جهانی کارگر، صدای کارگران ایران را به گوش دیگر هم طبقه ای هایشان رساندند. شعارهای زیر بر پلاکاردها نوشته شده بود:

"نابود باد سرمایه داری! زنده باد سوسیالیسم!"

"نه به آخوندهای میلیاردر! سرنگون باد جمهوری اسلامی! قدرت بدست کارگران و حزبشان حزب کمونیست کارگری ایران"

"حق با مارکس بود و هست!"

"نه به اسلام سیاسی! نه به میلیتاریسم غرب! زنده باد انقلاب سوسیالیستی در ایران!"

"جمهوری اسلامی را از آل او اخراج کنید!"

"پیروزی کارگران در ایران یک پیروزی برای کارگران جهان خواهد بود!"

"با بحران یا بدون بحران، سرمایه داری باید نابود شود!"

"نه به کار و استثمار کودکان! قدرت بدست حزب کمونیست کارگری ایران!"

"نه به آپارتاید جنسی! قدرت بدست حزب کمونیست کارگری ایران!"

"نه به اعدا! قدرت بدست حزب کمونیست کارگری ایران!"

روز ۴ مه نیز تشکیلات حزب کمونیست کارگری ایران با گذاشتن میز اطلاعاتی در وسط شهر منچستر در انگلیس روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

کانادا:

تورتو

با اینکه اول ماه مه روز جهانی کارگر در کانادا و آمریکا تعطیل رسمی نیست خیابانهای تورتو شاهد تظاهرات هزاران نفره بمناسبت روز جهانی کارگر و در دفاع از حقوق مهاجرین و پناهندگان بود. فعالین حزب و فراسیون پناهندگان ایرانی هر سال در این تظاهرات شرکت میکنند. در کانادا و آمریکا هفته اول سپتامبر از سوی اتحادیه ها جشن گرفته میشود. تظاهرات این روز تأکیدی بر این مساله بود که روز کارگر میباید اول مه برگزار گردد.

روز جهانی کارگر، مراسمی در دلاس برگزار شد. عباس ایاق از کادرهای حزب پس از خوشامد گوی در مورد مبارزات کارگران در ایران و نقش حزب سخنانی ایراد کرد. همچنین شماره میرزائی کادر حزب کمونیست کارگری ایران نیز در مورد مبارزات کارگران در ایران و شرایط آنها سخنانی بیان کرد. سپس چند تن از شرکت کنندگان صحبت کردند. مراسم با صرف نهار و پخش موسیقی و رقص ادامه یافت. در این مراسم کمک مالی برای حزب نیز جمع آوری شد.

طی مدت تظاهرات تعداد زیادی از بیانیه اول ماه مه حزب به فارسی و انگلیسی توسط فعالین حزب به دست مردم رسید. ماشین تزئین شده به عکسهای مارکس، لینین و منصور حکمت، باندربول "حق با مارکس بود" و پلاکاردها و شعارهای دیگر حزب مورد توجه و ابراز احساسات عابرین و شرکت کنندگان در تظاهرات قرار گرفت.

آمریکا:

دالاس

یکشنبه سوم ماه مه بمناسبت

روز جهانی کارگر و حکومت نظامی در کامیاران

آرام شادمان

امسال کارگران، فعالین کارگری و تشکلهای در شهرستان کامیاران در حالی به استقبال اول مه روز جهانی کارگر رفتند که با شرایط ویژه ای از لحاظ منطقه ای روبرو بودند. برگزاری اول مه همه ساله با حضور تعدادی از کارگران و فعالین کارگری به نحوی پیش میرفت، که میرفت در این منطقه به یک سنت نامتعارف تبدیل شود. به این صورت که هر ساله با شرکت تعدادی از کارگران ومدافعین حقوق کارگر و فعالین کارگری که عموماً همه با رویکرد سیاسی خود را در این مراسم دخالتگر میدانستند و همچون سالهای گذشته این مراسم را در خارج از شهر برگزار کنند. اما شاهد یک تغییر تاکتیک و چرخش از حاشیه به متن بودیم. شرایط ویژه ای که اشاره شد، تحركات چند ماهه ی اخیر گروههای ناسیونالیست در این منطقه و ایجاد

ناامنی هایی در مناطق مختلف با درگیر شدن با نیروهای (pjk) مسلح دولتی از طرفی و از طرفی دیگر درگیری های اخیر نیروهای نظامی حکومت از جمله سپاه و بسیج و نیروهای انتظامی با مردم در اطراف شهرها به بهانه سرکوب تروریسم منطقه ای واشرار و به هزار بهانه ی دیگر بود. بازداشت تعداد ۸۵ نفر از فعالین کارگری با اتهام مسخره مصرف قرصهای روان گردان از جمله شرایطی است که ذکر شد که جوشرایط پلیسی وحشتناکی را به این منطقه تحمیل کرده بودند. اماشرایطی به مراتب قابل توجه تر از موارد ذکر شده این است که در روزهای پایانی در حالی مراسم اول ماه مه برگزار شد که طبق آمار رسمی دستگاههای خبری حکومت که به نظر ما آمار واقعی بیش از اینها بوده حدود ۱۱ هزار نفر از نیروهای بسیجی و سپاهی از کل منطقه غرب از جمله

بیجار، ارومیه، بناب وسایر شهرهای کردستان و آذربایجان به نیروهای سپاهی و بسیجی این شهر اضافه شده بودند. البته در ظاهر برای سعود به ارتفاعات (شاهو) اما در واقع با هدف آماده باش و کنترل کارگران و مردم در این روز بود. اینها از چندین روز قبل يك حالت حکومت نظامی را در سطح شهر به اجرا گذاشته بودند. از بازارها و خیابانها گرفته تا ورودیها و خروجیهای شهر حتی به طرف روستاهای تابعه یگانهای ویژه ای مردم را بازرسی میکردند و عبور و مرور را تحت نظر داشتند. آمد ورفتهای روستائیان، کسبه و هرکسی مورد بازرسی قرار میگرفت. بازرسی شدید وسائل نقلیه به اجرا گذاشته شده بود. نیروهای بسیجی مسلح با چفیه های دور گردن و نیروهای "لباس شخصی" و اطلاعاتی ها در میان مردم چه در داخل و چه در خارج شهر جو و شرایط شدید پلیسی ایجاد کرده بودند. سراسر خیابانها ماشینهای حمل این نیروها،

از اطلاعاتیه ها و بیانیه های اول مه به انواع مختلف استقبال میکردند. در روز اول مه ۱۱ اردیبهشت شاهد این بودیم که فراخوان کمیته برگزاری اول مه برای این مراسم در پارک شهر بازی این شهر با استقبال بسیار زیادی روبرو شد. و مردم در میان تدابیر شدید امنیتی نیروهای اطلاعاتی و لباس شخصیها و نیروهای سپاهی و بسیجی به پارک آمده بودند تا اول مه را گرامی بدارند. مردم با حضور در این مکان به فراخوانها پاسخ دادند و قطعنامه و بیانیه سراسری اول مه در میان آنها توزیع شد و شرکت کنندگان با شادی و کف زندهای خود روز کارگر را گرامی داشتند. و در نتیجه این روز به قدرت نمایی بسیار باشکوهی در مقابل تمام لشکر کشی و قدرت و سرکوب حکومت تبدیل شد.

زنده باد اول مه

زنده باد همبستگی طبقاتی کارگران

عدم برآورد شدن مطالباتشان دست به اعتصاب غذا زده و از دریافت غذای کارخانه خوداری نموده اند. این کارگران تعدادشان بیش از ۵۰۰ نفر هستند و به صورت استخدام رسمی، قراردادی و روزمزد مشغول کار می باشند. همه کارگران غیر از حراستیها و تعدادی از کارگران روزمزد در این اعتصاب شرکت دارند.

خواستهای کارگران شامل:

- ۱- افزایش حقوق طبق قانون بازنگاری کارخانه که قبلاً هر ۴ سال یک بار انجام گرفته
- ۲- اعتراض به مرخصی اجباری (کارخانه در ایام عید به خاطر مشکلات خود ۸ روز را تعطیل اعلام کرده اما اینکه دو روز آن را به عنوان مرخصی از مرخصی سالیانه کارگران کسر کرده اند)
- ۳- رسمی کردن کارگران قراردادی و روزمزد است.

کارفرما تا حالا به هیچ یک از مطالبات کارگران پاسخ مثبت نداده و بویژه نسبت به افزایش حقوق اعلام کرده که به علت نبود بودجه کافی افزایش حقوق اعمال نخواهد شد.

بود عمل نکرد و عملاً ما را در زیر فشارهای اقتصادی منگنه کرده اند. برای همین امروز دست به اعتصاب زدیم، تا شاید صدای اعتراضمان را بشنوند.

بیگارسازی در شرکت ارج

به گزارش آژانس ایران خبر مدتی پیش ۸۰ الی ۹۰ نفر از کارگران شرکت ارج به صورت ناگهانی اخراج شدند و این شرکت اعلام ورشکستگی کرد، اما متأسفانه کار با اخراج این کارگران تمام نشد و در از هفته اول اردیبهشت هر روزه چند کارگر به بهانه های مختلف اخراج شده اند. این گونه که مشخص است و کارگران نیز در مورد آن صحبت میکنند گویی مسئولین این کارخانه میخواهند به صورت آرام تمام کارگران این شرکت به جز نگهداران آن را اخراج کنند ولی به علت اینکه از شورش و اعتراض شدید کارگران بیم دارند در حال اخراج کردن کم کم کارگران هستند

اعتراض کارگران کارخانه سیمان غرب

به گزارش ۱۳ اردیبهشت سایت کارگران کارخانه سیمان غرب کرمانشاه ۳ اردیبهشت در اعتراض به

وضعیت بد معیشتی رنج میبرند شهردار این شهر گفت: در تلاش هستیم که مشکلات آنان را رفع کنیم. اما این وعده پوچ تاکنون هیچ اقدام عملی را به دنبال نداشته است به نحوی که کارگران اخراجی در سال گذشته ۱۵ بار به دلیل عدم پرداخت مطالباتشان دست به تجمع اعتراضی زده اند.

اعتصاب جمعی از رانندگان شرکت واحد خط کرج - آزادی

به گزارش آژانس ایران خبر، روز دوشنبه ۱۴ اردیبهشت ساعت ۱۰ صبح جمعی از رانندگان خصوصی شرکت واحد خط کرج - آزادی، در پل فریدس کرج اعتصاب کردند. یکی رانندگان شرکت واحد در رابطه با این اعتصاب می گفت: برای نو سازی ناوگان اتوبوس رانی قرار بوده که با شرایط خوب اتوبوس نو به ما واگذار کنند، اما نکردند و خودمان اتوبوس هایمان را بدون هیچگونه تسهیلاتی تعویض کردیم. نرخ کرایه امسال زیاد نشده، در پل فریدس از اول امسال چهاربار مکان ایستگاههایمان را عوض کرده اند برای همین مسافرینمان هم کم شده اند. هیچکس به وعده هایی که به ما داده

اخباری از اعتراضات کارگری در ایران

تجمع اعتراضی رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی کرمانشاه

به گزارش آژانس ایران خبر بدینحال بیگارسازیها در شرکت واحد اتوبوسرانی کرمانشاه، حدود صد نفر از رانندگان معترض روز ۱۵ اردیبهشت در مقابل سازمان کار و امور اجتماعی استان کرمانشاه تجمع کردند و خواستار بازگشت به کار در بخش های دیگر شهرداری و یا واگذاری اتوبوس نو شدند.

رانندگان معترض که واگذاری اتوبوسهای این سازمان به بخش خصوصی را عامل بیکاری خود میدانستند گفتند دیمه پارسل مسئولین سازمان اتوبوسرانی اعلام کردند قرار است اتوبوس های شرکت به بخش خصوصی واگذار شود و به ما پیشنهاد داده اند که به هردو راننده یک دستگاه اتوبوس با حدود ۶سال کارکرد بصورت اقساط ماهیانه ۶۰۰ هزار تومان بدهند که چون مخارج این اتوبوس ها بدلیل فرسودگی بالاست و با آمدن ما همخوانی ندارد قرار شد

در خصوص ما تصمیم گیری شود و هیچ صحبتی از اخراج در میان نیامد، پس از آن اتوبوسها به متقاضیان فروخته شد و از اواخر اسفند سال گذشته تاکنون ما بیکار شده ایم.

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی شهرداری خرمشهر

بیش از ۵۰ کارگر اخراج شده شهرداری خرمشهر به مدت ۵ ساعت در مقابل شهرداری این شهر تجمع کرده و خواهان حقوق حق خود شدند، این کارگران به جان آمده که خواستار رسیدگی فوری به وضعیت خود بودند درحالی اعتراض میکردند که حکم صادره از دادگستری خرمشهر مبنی بر پرداخت حقوق خود شامل بیش از ۴۰ میلیون ریال را در دست داشتند. بنا بر این خبر تعداد کارگران اخراج شده بیش از صد نفر است، این کارگران بعد از چهار سال کار در شهرداری خرمشهر به صورت روزمزد اسفند ماه گذشته از کار برکنار شدند و تاکنون برای رسیدگی به وضعیتشان هیچ اقدامی صورت نگرفته است و در حالی که آنها از عدم رسیدگی و

اطلاعیه شماره یک کمیته برگزار مراسم اول ماه مه ۸۸

به مناسبت روز جهانی کارگر اول ماه مه - یازده اردیبهشت - بنا به فراخوان تشکل های مستقل جنبش کارگری ایران که خواسته ها و مطالبات کارگران ایران در آن قید شده بود، امروز جمعه، ساعت ۵ عصر، با حضور تعداد زیادی از کارگران، فعالین کارگری، خانواده های کارگران و مردمی که بنا به فراخوان در محل پارک لاله و در اطراف میدان آب نمای آن تجمع کرده بودند، مراسم جهانی کارگر و حضور برای اصرار بر خواسته های کارگران - مندرج در فراخوان و قطعنامه ی آن - انجام گرفت.

نیروهای امنیتی که از روزهای قبل با احضار، تماس های تلفنی دائم، و تعقیب کارگران و فعالین کارگری قصد ایجاد رعب و وحشت برای ممانعت از برگزاری مراسم را داشتند، امروز در پوشش نیروهای انتظامی و

تعداد زیادی نیروهای لباس شخصی اطلاعاتی، از ساعت ها پیش در محل پارک لاله مستقر شده بودند. از طرفی نیروهای حراست برخی شرکت ها و کارخانه ها - از جمله شرکت واحد - نیز در تجمع حضور داشتند تا با شناسایی کارگران فعال آن واحد کارگری، آنان را به نیروهای امنیتی معرفی کنند. همچنین نیروهای اطلاعاتی به طور گسترده از شرکت کنندگان در مراسم فیلم برداری می کردند.

حضور گسترده ی شرکت کنندگان در مراسم خشم نیروهای امنیتی که تمام تلاش خود را کرده بودند تا مراسم شکل نگیرد را برانگیخت. بلافاصله پس از شروع مراسم و در حالی که شعارهای "زنده باد جنبش کارگری!" و "کارگر اتحاد اتحاد!" سر داده شد نیروهای امنیتی افسار گسیخته و خشمگین به جمعیت

شرکت کننده حمله ور شدند. بسیاری از مردم با باتوم و شوک الکتریکی مورد هجوم قرار گرفتند. برخی را چند نفره مورد محاصره قرار دادند و با کتک و ضربات باتوم به زمین انداخته و با فحش و ضربات پیاپی مشت و لگد به آنان حمله ور شدند. پلیس نوعی گاز سرفه آور و سوزاننده ی چشم در اطراف میدان آب نما پراکند.

بعضی از مردم به درگیر شدن با گروه حمله کننده که قصد دستگیری آنان را داشت پرداختند. تعداد کثیری از این نیروها با هجوم گروه های چند نفره، اقدام به پراکنده کردن خانواده های حاضر در محل و بسیاری از شرکت کنندگان کردند.

شمار بسیاری از کارگران و شرکت کنندگان در مراسم، پس از ضرب و شتم و در مورد تعداد زیادی با کوبانیدن سر و صورتشان به دیواره و نرده های اطراف حوض و خونین کردن

انان دستگیر شدند.

نیروهای امنیتی حتی پس از حمله ی گسترده به شرکت کنندگان، در خارج از پارک لاله، و در خیابان های اطراف تعداد زیادی از مردم را بازداشت کردند.

در خلال این مراسم بیش از یکصد و پنجاه نفر - از زن و مرد و رده های سنی جوان تا سالمند - با وحشیانه ترین روش ها دستگیر شده اند و اکنون در بازداشت به سر میبرند.

کمیته ی برگزاری مراسم اول ماه مه سال ۸۸ ضمن آفرین و تبریک به جنبش کارگری ایران برای این موفقیت بی نظیر برای برگزاری مراسم مشترک توسط گروه های مختلف کارگری، و با قلمداد این حرکت مشترک و متحدانه به عنوان نقطه ی عطفی در مبارزات جنبش کارگری ایران و ضمن اعلام شکست تلاش های حاکمیت برای جلوگیری از این حرکت متحدانه، مراتب تنفر و انزجار خود را از سرکوب و وحشیانه ی مراسم امروز

اعلام میدارد و ضمن محکوم کردن این اقدام غیر انسانی و وحشیانه خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دستگیر شدگان می باشد. (اخبار و اطلاعیه های تکمیلی متعاقبا اعلام خواهد شد)

تهران - پارک لاله - یازده اردیبهشت
کمیته ی برگزاری مراسم اول ماه مه ۸۸
- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
- اتحادیه آزاد کارگران ایران - هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزیینات ساختمان
- شورای همکاری فعالین و تشکل های کارگری
- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری - کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - جمعی از فعالین کارگری
- شورای زنان - کانون مدافعان حقوق کارگر

معلمان در چندین شهر دست به تجمع اعتراضی زدند

روز ۱۴ اسفند معلمان شهرهای کرمانشاه، سنندج، سقز، مریوان و تهران و شیراز و ... دست به تجمعات اعتراضی زدند، خواهان حق تشکل، اعتصاب، آزادی بیان، آزادی فرزند کمانگر، لغو احکام صادره علیه معلمان، بهبود شرایط معلمان و دانش آموزان و دخالت در تصمیم گیری ها شدند و از مبارزه کارگران، پرستاران، روزنامه نگاران و سایر اقشار محروم جامعه حمایت کردند.

بر اساس اخبار رسیده روز ۱۴ اردیبهشت معلمان شهر سنندج دست به تجمعی اعتراضی زدند، تعدادی از معلمان سخنرانی کردند و در پایان قطعنامه ای خوانده شد که در آن معلمان خواستار لغو احکام صادره علیه همکارانشان و آزادی فرزند کمانگر شدند. برسمیت شناخته شدن حق تشکل و اعتصاب، آزادی بیان و دخالت در تصمیم گیری های آموزش و پرورش از

خواسته های دیگر معلمان بود. در این تجمع معلمان ضمن طرح خواسته های خود از خواسته های کارگران، پرستاران، روزنامه نگاران و سایر اقشار محروم جامعه حمایت کردند.

همزمان در شهرهای سقز و مریوان نیز معلمان تجمعات اعتراضی برگزار کردند. در این تجمعات معلمان خواستار اصلاح سیستم آموزشی و بهبود شرایط معلمان و دانش آموزان شدند.

معلمان کرمانشاه نیز در همین روز علی رغم حضور گسترده مأموران امنیتی و انتظامی تجمعی اعتراضی در سازمان آموزش و پرورش این شهر برگزار کردند. اعتراض معلمان کرمانشاه در حالی برگزار شد که در روزهای گذشته اعضای شورای مرکزی کانون صنفی در این شهر از طرف جمهوری اسلامی تهدید و یا از اجرای تحصن و اعتراض منع شده بودند.

در تهران نیز تعدادی از معلمان در مقابل وزارت آموزش و پرورش تجمع کردند که با یورش سرکوبگران جمهوری اسلامی مواجه شدند و مورد ضرب و شتم وحشیانه سرکوبگران جمهوری اسلامی قرار گرفتند و سه نفر از آنها دستگیر شدند.

حزب کمونیست کارگری حمله اوپاش حکومت اسلامی به معلمان تهران را شدیداً محکوم میکند. معلمان دستگیر شده باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند. حزب از مبارزه و خواست های بحق معلمان قاطعانه حمایت میکند و همه معلمان و خانواده های آنها، کارگران و دانشجویان، جوانان و زنان آزادیخواه را به شرکت در این مبارزه و حمایت فعالانه از خواسته های عادلانه آنها فرا میخواند.

مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران

۶ مه ۲۰۰۹، ۱۶ اردیبهشت ۸۸

پیام اعتراضی انترناسیونال کارگران ساختمانی و چوب به مقامات جمهوری اسلامی ایران

مرسم اول مه، در حدود ۱۳۰ زن و مرد کماکان در بازداشت هستند. آنها در شرایط غیر قابل قبولی در بند ۲۰۴ زندان اوین در تهران محبوس میباشند.

انترناسیونال کارگران ساختمانی و چوب (BWI) این حملات به حقوق کارگران مبنی بر متشکل شدن و برگزاری مراسمهای اول مه را محکوم میکند. ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی دستگیرشدگان اول ماه مه هستیم. ما همچنین از دولت میخواهیم که حقوق کارگری از جمله تشکلیابی، تجمع و اعتصاب را محترم داشته، به آزار و اذیت فعالین کارگری خاتمه بخشد، تمامی کارگران زندانی را آزاد نموده و نسبت به فعالیتهای تشکلات مستقل کارگران مداخله ننماید.

آیتا نورمارک
دبیرکل، انترناسیونال کارگران ساختمانی و چوب
BWI Geneva
Switzerland

ژنو، ۷ مه ۲۰۰۹
موضوع: پیام اعتراضی BWI
طبق اطلاعات رسیده، تجمع و مراسم روز جهانی کارگر در تهران، که توسط تشکلات مستقل کارگری ایرانی در پارک لاله در اول مه ۲۰۰۹ برگزار شده بود، بطور خشونت آمیز توسط نیروهای انتظامی مورد تهاجم قرار گرفت، بسیاری مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و بیش از ۱۵۰ نفر بازداشت شدند. پلیس بیرحمانه به شرکت کنندگان، از جمله زنان و کودکان، در این مراسم با باتوم، گاز اشک آور و غیره حمله کرده و صدها نفر از مردم را با زور از پارک بیرون میکنند. دیگر تجمعات اول مه، از جمله در شهر سنندج، نیز مورد تهاجم نیروهای امنیتی قرار میگیرند و شرکت کنندگان مورد ضرب و شتم و بازداشت قرار گرفتند.

پنج روز پس از حمله پلیس به

یک دنیای بهتر برنامه حزب کمونیست کارگری را بخوانید

قطعه نامه کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

کارگران در سراسر جهان خود را متحد آنان می دانیم و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی طبقه کارگر برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تأکید می کنیم.

۱۵- اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام گردد و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد.

از طبقه کارگر برای رسیدن به حقوق انسانی آنها دفاع می کنیم.

۱۰- سیستم سرمایه داری عامل کار کودکان است و تمامی کودکان باید جدای از موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین، نوع جنسیت و وابستگی های ملی و نژادی و مذهبی از امکانات آموزشی، رفاهی و بهداشتی یکسانی برخوردار شوند.

۱۱- ما خواهان آزادی کلیه کارگران زندانی از جمله منصور اسالو و ابراهیم مددی و لغو کلیه احکام صادره و توقف پیگرد های قضایی و امنیتی علیه فعالین کارگری هستیم.

۱۲- ما بدینوسیله پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های آزادی خواهانه و برابری طلب همچون جنبش دانشجویی و جنبش زنان اعلام می داریم و دستگیری، محاکمه و به زندان افکندن فعالین این جنبش ها را قویاً محکوم می کنیم.

۱۳- ما بخشی از طبقه کارگر جهانی هستیم و اخراج و تحمیل بی حقوقی مضاعف بر کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیت ها را به هر بهانه ای محکوم می کنیم.

۱۴- ما ضمن قدردانی از تمامی حمایت های بین المللی از مبارزات کارگران در ایران و حمایت قاطعانه از اعتراضات و خواسته های

های مستقل کارگری هستیم.

۳- برپایی تشکل های مستقل کارگری، اعتصاب، اعتراض، تجمع و آزادی بیان حق مسلم ماست و این خواسته ها باید بدون قید و شرط به عنوان حقوق خدشه ناپذیر اجتماعی کارگران به رسمیت شناخته شوند.

۴- دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت شود و عدم پرداخت آن بایستی به مثابه یک جرم قابل تعقیب قضائی تلقی گردد و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت گردد.

۵- اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده اند و یا به سن اشتغال رسیده و آماده به کار هستند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی انسانی برخوردار شوند.

۶- ما خواهان برابری حقوق زنان و مردان در تمامی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی و محو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه آنان هستیم.

۷- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از یک زندگی مرفه و بدون دغدغه اقتصادی هستیم و هرگونه تبعیض در پرداخت مستمری بازنشستگان را قویاً محکوم می کنیم.

۸- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان به عنوان کارگران فکری، پرستاران و سایر اقشار زحمتکش جامعه، خود را متحد آنها می دانیم و خواهان تحقق فوری مطالبات آنان و لغو حکم اعدام فرزند کمانگر هستیم.

۹- از آنجا که کارگران فصلی و ساختمان به طور کامل از هرگونه قوانین تأمین اجتماعی محروم هستند، ما از اعتراضات این بخش

بر سرنوشت کارگران و بازداشت و زندانی کردن آنان تا سرکوب تشکل ها و اعتراضات کارگری و اجرای احکام قرون وسطایی شلاق علیه کارگران و رایج کردن فرم قراردادهای برده وار جدید، مصائب و بی حقوقی هایی نیستند که با وقوع بحران در اقتصاد جهانی وارد ایران شده باشند. این وضعیت سال هاست که ادامه دارد و هر ساله بر عمق و دامنه آن افزوده می شود.

ما کارگران در مقابل این وضعیت بغایت ضد انسانی و گسترش عمق و دامنه آن سکوت نخواهیم کرد و اجازه نخواهیم داد بیش از این حق حیات و هستی ما را به تباهی بکشانند. ما تولید کنندگان اصلی ثروت و نعمت در جامعه هستیم و حق مسلم خود می دانیم تا با بالاترین استاندارد های حیات بشر امروز در آسایش و رفاه زندگی کنیم.

داشتن یک زندگی انسانی حق مسلم ماست و ما برای تحقق آن تمامی موانع پیش روی خود را با برپایی تشکل های مستقل از دولت و کارفرما و با اتکا به قدرت همبستگی مان از سر راه خویش بر خواهیم داشت.

در این راستا ما کارگران امروز یک پارچه و متحد، مطالبات زیر را به عنوان حداقل خواسته های خود فریاد می کنیم و خواهان تحقق فوری این مطالبات هستیم.

۱- تأمین امنیت شغلی برای همه کارگران و لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء و برچیده شدن فرم های جدید قرارداد کار

۲- حداقل دستمزد تصویب شده از سوی شورای عالی کار را تحمیل مرگ تدریجی بر میلیون ها خانواده کارگری می دانیم و مصرانه خواهان افزایش فوری حداقل دستمزدها براساس اعلام نظر خود کارگران از طریق نمایندگان واقعی و تشکل

اول ماه مه روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر و روز جوش و خروش کارگران در سراسر جهان برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری و بیان خواسته های آنان جهت برپایی دنیایی عاری از ستم و استثمار است.

امسال ما کارگران مراسم اول ماه مه را در شرایطی برگزار می کنیم که نظام سرمایه داری در گرداب یک بحران عظیم اقتصادی ویران کننده تری فرورفته است و در حال دست و پا زدن برای نجات خویش از آن به سر می برد. بحران عظیم اقتصادی موجود و عجز دولت های سرمایه داری در مهار آن و سرریز کردن بار این بحران بر دوش کارگران جهان، بیش از پیش گنبدیگی این نظام را پس از فروپاشی بلوک شرق و ادعای پایان تاریخ به نمایش گذاشت و ضرورت برپایی دنیایی فارغ از مناسبات ضد انسانی نظام سرمایه داری را به مثابه یگانه راه خلاصی بشریت از مصائب موجود در برابر کارگران و بشریت متهم قرار داد.

این بحران و تبعات ویرانگر آن بر زندگی و معیشت کارگران در سراسر جهان تا آنجا که به ایران مربوط می شود و بر خلاف بهانه تراشی های کارفرمایان و تبلیغات قلم به داستان سرمایه، هنوز سایه شوم خود را بر زندگی و معیشت روزمره کارگران در ایران نگسترانیده است و از نظر ما بیشترین مصائب و مشقاتی که امروزه ما کارگران با آنها دست به گریبانیم بیش از هر چیز حاصل سیطره اقتصادی، اجتماعی و عملکرد سرمایه داری حاکم بر ایران است.

دستمزدهای به شدت زیر خط فقر، اخراج و بیکار سازی گسترده کارگران، عدم پرداخت به موقع دستمزد میلیون ها کارگر، تحمیل قرار دادهای موقت و سفید امضاء و حاکم کردن شرکت های پیمانکاری

کارگر کمونیست را تکثیر کنید و آنرا بدست دوستان و آشنایان برسانید!

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

بهرام عابدینی، شاپور احسانی، راد، محمد اشرفی، غلامرضا خانی، غلامرضا خانی، سعید یوزی منصور، حیات غیبی، جعفر عظیم زاده

کارگر زندانی آزاد باید گردد!

عکس تعدادی از دستگیر شدگان اول مه - ما را در تهیه عکس تمامی دستگیر شدگان یاری کنید

کارگران است و این حق را دهها سال است که طبقه کارگر در سراسر جهان بدست آورده است. ما کارگران در شرایطی در ایران به استقبال برگزاری مراسم روز کارگر رفتیم که بیش از یک میلیون نفر از هم طبقه ای هایمان با عدم پرداخت دستمزدها روبروست. کارگر در ایران از ابتدائی ترین حقوق انسانی خود محروم است. بنابراین این حق کارگر است که از هویت انسانی خود دفاع کند و برگزاری مراسم جهانی کارگر یکی از راههای مهم این ابراز وجود است. این کارگران هیچ جرمی مرتکب نشده اند. ما از همه کارگران ایران و سازمانهای کارگری در سراسر جهان میخواهیم که از هیچ اقدامی برای آزادی کارگران دستگیر شده دریغ نکنند. کارگران دستگیر شده در اول ماه مه امسال باید بدانند که از حمایت همه کارگران ایران و جهان برخوردارند و شایسته بهترین دروها هستند.

لازم به توضیح است که کانال جدید نیز بدنال دستگیری های اول مه برنامه های زنده متعددی را به این مساله اختصاص داد و تعداد قابل توجهی از مردم از این طریق از قطعنامه سراسری کارگران حمایت کردند و حمله به اجتماعات اول مه را محکوم و خواهان آزادی کلیه دستگیرشدگان شدند.

بی تردید ابعاد اول مه ۸۸ در ایران بسیار وسیعتر از این است. گفته میشود در کرج، اراک، شیراز، و بسیاری شهرهای دیگر نیز تجمعاتی به مناسبت اول مه برگزار شده است که تا این لحظه گزارش آنها را دریافت نکرده ایم. زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

مراکز صنعتی و خدماتی سنندج با برقراری تماس های مکرر و پیگیرانه با اتحادیه آزاد کارگران ایران، هم سرنوشتان خود را که در تجمع روز جهانی کارگر در پارک لاله تهران دستگیر شده اند، مورد حمایت قرار دادند. کارگران کارخانجات شاهو، پریس، نساجی کردستان، غرب بافت، آجر شیل، شیرپاک آرا، گونی بافی سما، آرد فجر، نیرو رخس، کارگران بخش خدماتی بیمارستان توحید و جمعی از بازنشستگان شهرستان سنندج با برقراری تماس لحظه به لحظه ضمن حمایت از خواست آزادی بی قید و شرط کارگران در بند، آمادگی خود را برای دفاع عملی و موثر از کارگران بازداشت شده، از جمله برگزاری تجمع، تا آزادی تمامی دستگیر شدگان اجتماع اول ماه مه در پارک لاله ابراز داشتند.

جمعی از کارگران ایران خودرو نیز طی اطلاعیه ای اعلام کرده اند که روز کارگر یک روز جهانی است و در همه جا تعطیل می باشد. هیچکسی حق ندارد جلو برگزاری روز جهانی کارگر را بگیرد. ما برگزاری مراسم روز جهانی کارگر را حق مسلم و بی چون و چرای کارگران می دانیم، سرکوب و دستگیری فعالان کارگری را محکوم می کنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط تمامی دستگیرشدگان هستیم. جمع هائی از کارگران مجتمع های پتروشیمی مارون، فن آوران، غدیر، کارون، فارابی، فجر، اروند، بندر امام و رازی واقع در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر نیز حمله به مراسم اول ماه مه کارگران و دستگیری آنها در پارک لاله تهران را محکوم کرده و در اطلاعیه ای نوشته اند: برگزاری مراسم حق همه

و کشمکشهای مداوم برای احقاق حقوق خود همواره از حمایتهای بی دریغ شما در خارج از مرزهای جغرافیائی ایران برخوردار بوده و از این نظر احساس دل گرمی و داشتن تکیه گاهی محکم کرده ایم و بدون شك، جسارت کارگرانی که تحت فشارها و در محاصره تنگ پلیس همچنان بر خواست خود برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر پافشاری نمودند، با اتکا، به نیروی بین المللی طبقه کارگر بوده است. بنابراین به همان درجه که کارگران در ایران، امسال وسیعتر و با جسارت تر به میدان آمده اند، ضروری است که شما نیز مجدانه تر، محکم تر و وسیعتر از کارگران ایران حمایت کنید و تمام تلاش خود را به کار گیرید، تا دولت جمهوری اسلامی همکاران در بندهمان را هر چه سریعتر آزاد کند. در ادامه این نامه اسامی ۷۹ نفر از دستگیر شدگان ذکر شده و مینویسد: "در بدترین شرایط و به گفته افرادی که روز ۱۲ اردیبهشت آزاد شده اند حتی بدون غذا به جرم دفاع از حق انسانی خود در بازداشت بسر می برند در حالیکه از جانب دادگاه انقلاب اسلامی در ازای آزادی هر یک از آنان وثیقه های سنگین نیز تعیین شده است. مسئولین قضائی تعیین چنین وثقه های سنگینی را سالهاست که عامدانه به سیاستی برای تیرنه و مصون نگه داشتن خود از فشار اعتراضات نسبت به اعمال فشارها و در عین حال در زندان نگه داشتن فعالین تبدیل کرده اند. باید این سیاست را به عقب راند."

همچنین طبق گزارشی که در سایت اتحادیه آزاد کارگران ایران منتشر شده است، کارگران کارخانجات و

از صفحه ۱۵

گزارش فشرده ...

عزیزان خود میشوند. اتحادیه آزاد کارگران ایران طی نامه ای در ۱۳ اردیبهشت به سازمانها و اتحادیه های کارگری جهان خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط دستگیر شدگان اول مه شد. در

بخشی از این نامه خطاب به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی، تی، یو، سی)، کنفدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل (آی، تی، اف)، سازمان آموزش جهانی (آی، آی)، اتحادیه بین المللی کارگران صنایع مواد غذایی، کشاورزی و خدمات (آی، یو، اف) مینویسد:

"هم سرنوشتیمان!

مراسم روز جهانی کارگر ۲۰۰۹ در ایران طبق معمول هر سال مورد یورش وحشیانه پلیس قرار گرفت و صدها نفر مورد ضرب و شتم، بی حرمتی، توهین و بازداشت واقع شدند. در تهران بیش از ۱۷۰ نفر و در سنندج نیز ۶ نفر بازداشت شدند. در تهران پلیس در نهایت وحشیگری با استفاده از باتوم، گاز اشک آور و گاز سوزان فلفل به شرکت کنندگان در مراسم روز جهانی کارگر در پارک لاله تهران هجوم برده و جمعیت زیادی را مسموم نمود و در حالیکه افراد مسموم دچار سوزش چشم و حلق و بینی شده بودند و نمی توانستند از خود دفاع کنند، با چماق و باتوم، به شدت ضرب و شتم شده و بسیاری دچار آسیبهای جدی مانند شکستگی سر و صورت و دست شده اند. همه این انسانهای کارگر، شریف و آزادیخواه جرمشان تنها برگزاری مراسم روز جهانی کارگر بوده، که جزء پایه ای ترین حقوق انسانی شان است و این روز در بسیاری از کشورهای متدین جهان نیز به عنوان حق مسلم کارگران شناخته شده است، و فقط به این جرم مورد ضد انسانی ترین برخوردها قرار گرفته اند.

هم طبقه ایها!

اما ما کارگران ایران در مبارزات

نفر دستگیر شدند و تاکنون حدود ۳۵ نفر از آنها آزاد شده اند. اسامی تعدادی از کسانی که همچنان در زندان بسر میبرند طبق گزارش کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی بشرح زیر است:

جعفر عظیم زاده، شاپور احسانی راد، بهرام (عیسی) عابدینی، سعید یوزی، بهروز خباز، یونس ارژنگ، مریم محسنی، محمد اشرفی، لاله محمدی، شریف محمدی، افسانه عظیم زاده، فاطمه اقدامی، فاطمه شاه نظری، محمد لطفی، مسعود لقمان، غلامرضا خانی، منصور حیات غیبی، بهناز فرمانبر، پروانه قاسمیان، میثم جعفر نژاد، امیر یعقوب علی، کاه مظفری، جلوه جواهری، علیرضا ثقفی، محسن ثقفی، اسداله پور فرهاد، علی رضا فیروزی، پوریا پیش تاز، طاهای ولی زاده، هما ازدرینا، حمید خادمی، عین اله بصیری، امید شفیع، نوید یزدی، نسرين علیزاده، سجاد سبزیعلی پور، آيسان زرفام، خوشبخت، احمد داوودی، محمدی سلیمی، محمد احسانی، صالح کیا آبادی، حمید یعقوب علی، سیروس فتحی، شریفه فتحی، مریم میربهراری، مریم میمنی فر، محمود حسینی، همایون جابری، بهنام ابراهیم زاده، حمید ملک زاده، صادق کیوان، اژن پورشریفی، زانیار احمدی، بهزاد خباز، حمید یعقوب علی، حمید خادمی، عین اله بصیری، مهدی شانددیز فراهانی، فرج الله سعدی، نجمه رنجبران، علی معذب، سعید سجودی، حمید قربانی، یکرزاد زنگنه، پوریپیش تاز، اصغر یابوری، غلامرضا رجبی، سجاد سبزیعلی پور.

طبق اطلاعیه های متعددی که توسط کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی انتشار یافته است، خانواده های دستگیرشدگان اول مه هرروزه مقابل دادگاه انقلاب در تهران تجمع اعتراضی برپا میکنند و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط

دستگیر شدگان اول مه باید فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد شوند

گزارش فشرده ...

از صفحه ۱۶

یوسفی باید به حضور ما بیاید و جواب دهد. یوسفی که توسط استانداری برای جوابگویی به کارگران احضار شده بود و از در پشتی وارد استانداری شده بود جرات نکرد به میان کارگران بیاید. در دقایق پایانی این مراسم نیروهای لباس شخصی اداره اطلاعات با سرعت خود از در استانداری به میان کارگران آمدند و شروع به تهدید کردند، اما کارگران با اتمام موفقیت آمیز مراسم در ساعت ۱۲ ظهر تصمیم به پایان مراسم گرفتند.

سفر:

مراسم اول مه به فراخوان کمیته هماهنگی و اتحادیه آزاد کارگران ایران در محل سنندیکای خبازان برگزار شد. دو پلاکارد در گرامیداشت اول مه نصب شده بود. در این مراسم قطعنامه سراسری کارگران خوانده شد، اسماعیل نیازی و محمد عبیدی پور سخنرانی کردند و کاوه محمدی از طرف اتحادیه آزاد کارگران پیامی قرائت کرد. کارگران دو پلاکارد در محل نصب کرده بودند و در محل شیرینی و شکلات پخش کردند. مراسم از ساعت ده و ربع صبح شروع شده و تا یازده و نیم ادامه یافت.

در سفر نیز مانند کرمانشاه نیروی سرکوب رژیم در محل مستقر شد بود تا مانع پیوستن مردم به تجمعات اول مه شود.

قصر شیرین:

کارگران قصر شیرین با سرکوبگران درگیر شدند بنا بر اخبار منتشره در سایت آژانس ایران خبر، بیش از ۱۵۰۰ نفر از کارگران قصر شیرین، صبح امروز ۱۱ اردیبهشت از ساعت ده صبح دست به تظاهرات زدند. تظاهر کنندگان پلاکاردهائی تحت عنوان کارگر حقش رامیخواهد، صدقه از دولت نمیخواهد و انتخابات فرمایشی تحریم است، تحریم است با نیروهای سرکوب رژیم که برای ممانعت از برگزاری این تظاهرات گسیل شده بودند درگیر شدند.

اراک: کارگران خشمگین اراک به طرف فرمانداری سنگ پرتاب کردند

از برگزاری و راهپیمائی اول مه در سنندج پنج نفر از فعالین شناخته شده کارگری در این شهر، شریف ساعد پناه، صدیق کریمی، مجید حمیدی، خالد حسینی و ژیان سبحانی را صبح اول مه دستگیر کرد. اما این اقدام تاثیری بر اراده مردم برای برگزاری راهپیمائی اول مه نگذاشت.

در ساعت ۵ بعد از ظهر چند صد نفر از کارگران و مردم طبق برنامه اعلام شده در میدان امیریه سنندج تجمع کردند و در حالیکه پلاکاردهائی در دست داشتند و شعار میدادند به طرف میدان کوه نورد شروع به راهپیمائی کردند. سرکوبگران حکومت به تظاهرات کنندگان حمله کردند و تعدادی را دستگیر کردند.

عوامل لباس شخصی، در لحظه آغاز مراسم مبادرت به جمع آوری پارچه نوشته هایی که در دست تظاهرات کنندگان بود، کردند اما با مقاومت آنان روبرو شده و کارگران از تحویل دادن کاغذ نوشته های که در دست داشتند خودداری کردند و بطرف میدان کوه نورد به حرکت درآمدند. تظاهرات کنندگان شعار میدادند: زنده باد کارگر کارگر و زندانی سیاسی آزاد باید گردد. روی مقواهایی که در دست تظاهرات کنندگان بود نیز نوشته شده بود: "رفاه، آموزش و پرورش برای همه"، "زنان، کارگران، دانشجویان، معلمین، اتحاد اتحاد"، "قرارداد موقت لغو باید گردد"، "فعالین زندانی آزاد باید گردند" و "کارگران جهان متحد شوید". پس از طی مسافت ۳۰۰ تا ۴۰۰ متر، نیروهای سرکوب رژیم از انتظامی و لباس شخصی به جمعیت یورش بردند و مردم را مورد ضرب و شتم قرار دادند و بیش از ده نفر را دستگیر کردند.

استقبال از دستگیر شده مراسم اول مه سنندج

طبق گزارش کمیته برگزار کننده اول مه سنندج، روز ۱۲ اردیبهشت شش نفر از شرکت کنندگان در مراسم

عکسی از برپایی اول مه در سنندج

رژیم فرق شده بود و مردم با فشار نیروهای سرکوب حکومت پراکنده شدند.

کامیاران:

حدود ۱۰۰ نفر از کارگران و خانواده هایشان در شهر کامیاران در پارک اصلی شهر گرد آمدند و مراسم اول مه را گرمی داشتند. در این مراسم قطعنامه اول مه قرائت شد و مورد استقبال حاضرین قرار گرفت.

بندرعباس:

طبق گزارشی که به کانال جدید رسیده است، ۳۰۰ نفر از مردم بندرعباس که اکثر از کارگران اخراجی شرکت نفت بودند، در مرکز شهر جمع شدند و پلاکاردهای خود به مناسبت اول مه را به اهتزاز درآوردند. در یکی از این پلاکاردها مجازات اعدام محکوم شده بود. سرکوبگران جمهوری اسلامی ۳ نفر از شرکت کنندگان در این تجمع را دستگیر کرد. اسامی دو نفر از دستگیرشدگان عبارت است از: عباس مرادی و محمد نیکخواه.

در تهران همچنین طبق گزارشی سرکوبگران جمهوری اسلامی روز اول مه به جلسه اعضای تعاونی فلزکار و مکانیک یورش برده و ۱۹ نفر را دستگیر کرده اند که همچنان در زندان اوین به سر میبرند. عصر روز یکشنبه ماموران امنیتی با حضور در منازل این اعضا اقدام به تفتیش و ضبط برخی از لوازم منزل هم چون کتاب، نوار، رایانه و ... نمودند.

تجمع هرروزه خانواده های دستگیر شدگان اول مه:

در تجمع پارک لاله بیش از ۱۷۰

صفحه ۱۴

طبق گزارش دیگری از همین منبع در اراک روز ده اردیبهشت، حدود ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت های صنایع آذراب و واگن پارس و چند شرکت دیگر از ساعت ۷ و نیم صبح در مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند و اقدام به پرتاب سنگ به ساختمان فرمانداری کردند که با دخالت نیروهای پلیس و امنیتی مواجه شدند و یک ربع بعد متفرق شدند.

بنا بر گزارش در این درگیری نیروهای سرکوب حکومت به ضرب و شتم کارگران معترض پرداخته و حدود ده تن از کارگران را دستگیر کردند.

رشت:

طبق گزارشی که به کانال جدید رسیده است، عصر روز اول مه حدود ۱۵۰۰ نفر از مردم رشت در پارک شهر رشت مقابل استانداری گرد آمدند تا همراه با مردم سایر شهرها اول مه را گرمی بدارند. نیروهای سرکوب رژیم، خیابانی را که استانداری در آن واقع شده و یک درب پارک در آن قرار دارد بستند و ماموران انتظامی در تمام مدت در داخل پارک به گشت زنی پرداختند تا مانع مردم شوند. مردم منتظر فرصتی بودند که مراسم را برگزار کنند اما فضای پلیسی این امکان را به آنها نداد.

تبریز:

بیش از ۵۰۰ نفر که اکثر از کارگران کارخانه های تبریز بودند، در میدان بازار گرد آمدند اما این محل توسط نیروهای امنیتی - نظامی

گزارش فشرده ای از مراسم های اول مه ۸۸ در ایران

تهران:

۲۰۰۰ نفر در میتینگ اول مه تهران شرکت کردند
جمهوری اسلامی به تجمع مردم حمله کرد و بیش از ۱۷۰ نفر را دستگیر کرد
در ساعت ۵ عصر روز ۱۱ اردیبهشت طبق فراخوان قبلی ۲۰۰۰ نفر از کارگران و مردم تهران در پارک لاله تهران گرد آمدند تا اول مه روز جهانی کارگر را گرامی بدارند و علیه این شرایط غیرانسانی اعتراض کنند. در حالیکه هنوز دسته دسته مردم بطرف پارک لاله میرفتند، جمهوری اسلامی از ترس گسترش تجمع مردم تهران، جوبنانه و با گاز اشک آور به مردم حمله کرد و با بیرحمی به ضرب و شتم مردم پرداخت و بیش از ۱۷۰ نفر را که حدود نیمی از آنها زن میباشند دستگیر کرد. بخشی از اطلاعیه کمیته برگزاری مراسم اول مه تهران را که تصویر گویائی از این مراسم، حمله سبانه نیروهای سرکوب و مقابله مردم با آنان میدهد را اینجا نقل میکنیم: "به مناسبت روز جهانی کارگر اول ماه مه، یازده اردیبهشت، بنا به فراخوان تشکل های مستقل جنبش کارگری ایران که خواسته ها و مطالبات کارگران ایران در آن قید شده بود، امروز جمعه، ساعت ۵ عصر، با حضور تعداد زیادی از کارگران، فعالین کارگری، خانواده های کارگران و مردمی که بنا به فراخوان در محل پارک لاله و در اطراف میدان آب نمای آن تجمع کرده بودند، مراسم روز جهانی کارگر و حضور برای اصرار بر خواسته های کارگران، مندرج در

فراخوان و قطعنامه آن، انجام گرفت. نیروهای امنیتی که از روزهای قبل با احضار، تماس های تلفنی دائم و تعقیب کارگران و فعالین کارگری قصد ایجاد رعب و وحشت برای ممانعت از برگزاری مراسم را داشتند، امروز در پوشش نیروهای انتظامی و تعداد زیادی نیروهای لباس شخصی اطلاعاتی، از ساعت ها پیش در محل پارک لاله مستقر شده بودند. از طرفی نیروهای حراست برخی شرکت ها و کارخانه ها، از جمله شرکت واحد، نیز در تجمع حضور داشتند تا با شناسایی کارگران فعال آن واحد کارگری، آنان را به نیروهای امنیتی معرفی کنند. همچنین نیروهای اطلاعاتی به طور گسترده از شرکت کنندگان در مراسم فیلمبرداری میکردند. حضور گسترده شرکت کنندگان در مراسم خشم نیروهای امنیتی را که تمام تلاش خود را کرده بودند تا مراسم شکل نگیرد برانگیخت. بلافاصله پس از شروع مراسم و در حالی که شعارهای "زنده باد جنبش کارگری" و "کارگر اتحاد اتحاد" سر داده شد، نیروهای امنیتی افسار گسیخته و خشمگین به جمعیت شرکت کننده حمله ور شدند. بسیاری از مردم با باتوم و شوک الکتریکی مورد هجوم قرار گرفتند، برخی را چند نفره مورد محاصره قرار دادند و با کتک و ضربات باتوم به زمین انداخته و با فحش و ضربات پیاپی مشت و لگد به آنان حمله ور شدند. پلیس نوعی گاز سرفه آور و سوزاننده چشم در اطراف میدان آب نما پراکند. بعضی از مردم به درگیر شدن با گروه حمله کننده که قصد دستگیری آنان را

صفحه ۱۵

دست بکار شویم و دستگیر شدگان اول مه را آزاد کنیم.

جمهوری اسلامی شمار زیادی از فعالین کارگری را به دلیل شرکت در مراسم اول مه دستگیر و زندانی کرده است. میتوان پیشیمان کرد. میتوان شکستش کشاند. میتوانیم همین موضوع را به محور برپایی یک حرکت قدرتمند علیه حکومت و برای به زیر کشیدن حکومت تبدیل کنیم. از دست تک تک شما کارگران، دانشجویان و مردم کاری بر می آید. اولین گام باور به همین حقیقت است. چند اقدام عملی:

۱- در تجمعات اعتراضی خانواده های دستگیر شده در مقابل دادگاه انقلاب جمهوری اسلامی و زندان اوین وسیعا شرکت کنید
۲- در هر کجا که هستید، کارخانه، مدرسه، دانشگاه، نامه های حمایتی بنویسید و برای کانال جدید بفرستید. تا منعکس کنیم
۳- شعار نویسی کنید و همه جا بنویسید دستگیر شدگان روز جهانی کارگر و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند
۴- در محلهای کار طومارهای اعتراضی در محکومیت این دستگیریها تهیه کنید و همکاران و مردم معترض را به امضای این طومار ها و حمایت وسیع از دستگیر شدگان تشویق کنید. طومارهای اعتراضی خود را برای کانال جدید بفرستید تا اعلام کنیم.
۵- در هر حرکت اعتراضی ای که دارید. در کارخانه و در دانشگاه و در هر کجا یک پلاکارد و یک خواست مهم باید آزادی فوری دستگیر شدگان اول مه از زندان باشد.

۶- به نهادهای بین المللی نامه دهید و بخواهید جمهوری اسلامی را بخاطر حمله به مراسم اول مه، ضرب و شتم شرکت کنندگان و دستگیری ها محکوم کند و فشار بیاورد که دستگیر شدگان فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند
۷- قطعنامه اول مه خواهستهای همه ما مردم است. همه جا بنویسید ما از خواستهای دستگیر شدگان اول مه، از قطعنامه کارگران در اول مه، حمایت میکنیم. ما خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان اول مه هستیم.
۸- قطعنامه اول مه را که بیان خواستهای دستگیر شدگان اول مه و همه ما مردم است، وسیعا تکثیر و پخش کنید. بروی آن بنویسید ما از دستگیر شدگان اول مه و خواستهای آنان که در این قطعنامه حمایت میکنیم و خواهان آزادی فوری آنها هستیم.

۸- شعار نویسی کنید و همه جا بنویسید دستگیر شدگان روز جهانی کارگر و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.
۹- شعار نویسی کنید و همه جا بنویسید دستگیر شدگان روز جهانی کارگر و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. نام دستگیر شدگان را بر درو دیوار بنویسید و از آنها حمایت کنید.

۱۰- هر خبری از دستگیر شدگان اول مه دارید در اختیار ما بگذارید تا انعکاس دهیم. اگر اسم کسانی را که از دستگیری آنها اطلاع دارید و در لیست ما نیستند، به ما اطلاع دهید. عکس دستگیر شدگان را برایمان بفرستید. جامعه باید رهبران خود و انسانهای معترضی که بخاطر خواستهایشان در زندانند را بشناسد. و قدر بداند.

سنندج:

جمهوری اسلامی برای جلوگیری

اول مه در پارک لاله در تهران

اول مه در قزوین

استقبال از دستگیر شدگان مراسم اول مه سنندج

اول مه سنندج